

הידברות

עונג שבת

פרשת דברים | גליון 310 | ו' אב תשע"ז

ותגובות: oneg.shabat@hidabroot.org

073-2221388 - להפצת העלון -

www.hidabroot.org

העלון מוקדש לע"נ פונגדה בן טורי
לע"נ מטילדה בת רבקה | לרפואה שלמה
וכל הישועות דרורה בת רינה

הקדשת העלון חייגו: 073-2221388

זמן כניסת ויציאת שבת

מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת	ישראלים
20:54	20:17	19:03	ירושלים
20:52	20:20	19:20	תל אביב
20:55	20:21	19:14	חיפה
20:53	20:18	19:20	באר שבע

תוכחה מאהבה

כיצד ניתן לפתוח את סגור לב הזולת, כדי שיקבל את דברי תוכחת הנכונים?

ראש ארגון הידברות - הרב זמיר כהן

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל... אחרי הכתו את סיחון מלך האמרי... ואת עוג מלך הבשן" (דברים א, א-ד). יש להבין, מפני מה ראתה התורה צורך לציין שדברי התוכחה של משה רבנו לעם ישראל נאמרו רק לאחר שהיכה את המלכים האדירים סיחון ועוג? הרי כבר נאמר בפסוק לפני כן: "וְהָיָה בְּאַרְבָּעֵים שָׁנָה בְּעֶשְׂרֵי עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ דָּבַר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", והכל יודעים שמלחמת עוג וסיחון כבר התרחשה לפני תאריך זה?

רש"י מבאר כי התורה מלמדת אותנו כאן יסוד גדול הנוגע לדברי תוכחה בכלל, ולחינוך ילדים בפרט.

הנה לשונו: "אמר משה: אם אני מוכיחם קודם שיכנסו לקצת הארץ, יאמרו: מה לזה עלינו (מה לו ולנו)?, מה היטיב לנו?... לפיכך המתין עד שהפיל סיחון ועוג לפנייהם והורישם את ארצם, ואחר כך הוכיחן".

כלומר, אדם המוכיח את חברו או את בנו ומעוניין שדבריו יתקבלו על לבו, יודא תחילה שאין לו סיבה לומר: "מה לו ולי? מה הוא כבר נתן לי שבא אלי בדרישות?". וזאת על ידי שיעניק לו ויטיב לו לפניו כן.

ובמילים אחרות: רק מי שנוכח לראות שאתה אוהבו החפץ בטובתו, באמצעות מעשה נתינה שנתת וטרחת למענו, ולא רק במילים של אהבה, לבו פתוח בפניך לקבל את דברי תוכחתך, להפנימם לעצמו, ולהשתנות. אולם השומע רק דברי תוכחה מבלי שנוכח לראות קודם לכן שאתה אוהבו עד כדי נתינה, לבו נעול בפניך, ואפילו הדיבורים הנכונים ביותר עלולים ליפול על אזניים ערלות. לכן המתין משה רבנו עם דברי התוכחה עד לאחר שהראה לבני ישראל את כיבוש וקבלת ארצם של סיחון ועוג.

אלא שעדיין יש להבין: וכי עד מלחמת סיחון ועוג לא קיבלו ישראל מאומה ממשה רבנו? הלא הוא שקיבל תורה מסיני ונתנה להם והדריכם כיצד לחיות נכון, וקודם לכן הוא שביצע במצרים את עשר המכות עד הגאולה וקרע בפניהם את הים, וכי לאחר כל זאת יש לחשוש שיאמרו "מה לזה עלינו, מה היטיב לנו?".

מכאן יש ללמוד כי נתינה רוחנית, גדולה ככל שתהיה, כגון מתן תורה, אינה משכנעת את החניך לקבל דברי תוכחה. קבלת התוכחה תלויה ברגש שבלב, ולפיכך גם אם בשכלו מבין הוא שקיבל דבר גדול כמו תורה וערכים מאביו או ממורה בבית הספר, עדיין קשה לו לקבל תוכחה, עד שיקבל מתנה שפונה לרגשותיו, אשר תפתח את דלת הלב.

ואפילו בנתינה גשמית כמו יציאה ממצרים וקריעת ים סוף, אם ישנה עדיין הבטחה שלא מומשה על ידי המוכיח, דלת הלב נשארת נעולה. וכאן, מאחר שהבטיחם משה רבנו שיכנסו לארץ, טבע מידות בני האדם הוא לסרב לקבל דברי תוכחה עד שיראו כי המבטיח קיים, או לפחות החל לקיים, את הבטחתו. לפיכך "אמר משה: אם אני מוכיחם 'קודם שיכנסו לקצת

הארץ', יאמרו מה לזה עלינו, מה היטיב לנו... לפיכך המתין עד שהפיל סיחון ועוג לפנייהם והורישם את ארצם, ואחר כך הוכיחן". רק לאחר שכבשו בני ישראל את סיחון ואת עוג, הם רואים כי אכן, ההבטחה אשר נתינה להם שייכנסו לארץ ישראל ויירשו אותה, מתחילה להתקיים. כעת, נפתח ליבם לשמוע את דברי התוכחה שמשמיע להם משה רבנו מפי ה'.

ומכלל הדברים למדנו שאלו להורה או למחנך המוכיח לפרוץ בדיבור מיד כחש צורך להוכיח על אף שידוע שדבריו יפלו על אזניים ערלות, אלא יכין תשתית שתפתח את לב השומע, ואז דבר יוראה ברכה בעמלו. שבת שלום.

הרב אברהם יוסף, רב העיר חולון

שאל את הרב

? כשאוכלים איגלו, אי אפשר לפתוח אותו בלי לקרוע את האותיות שעל העטיפה. האם מותר לאכול איגלו כזה בשבת?
מותר לקרוע עטיפות של דברי מאכל בשבת. וגם כאשר ע"י הקריעה נמחקות

אותיות מותר, הואיל וזו מלאכה דרבנן שאינו מתכוון לה, ולצורך האכילה - מותר.
? אכלתי ארוחה, ואני לא זוכר אם ברכתי ברכה אחרונה. האם עלי לברך שוב?
כל הברכות נתקנו ע"י חכמינו אנשי כנסת הגדולה, והן מצווה מדרבנן. בכל ספק

דרבנן - מקלים, ולכן אין לברך בזמן שמסופקים, מלבד ברכת המזון שחייבים לברך אם אוכלים לחם, ואם שבעים - החובה לברך היא מן התורה. לכן חייבים לבך גם אם מסופקים - מלבד הברכה הרביעית, שהיא ברכת הטוב והמיטיב, והיא מדרבנן.

2 היקום אינו לטוח! דניאל בלס

3 המפתחות בידיים שלך הרב יגאל כהן

4 להתקשר לאבא הרב אפרים אורשלימי

6 מסע בכיסא (ב') חיים ולדר

8 אסון המבול הרב זמיר כהן

9 מתוך הידברות אמריקה גדולה שוב

14 להקשיב לילתא! הרבנית ימיה סורחי

אתם מוזמנים לחופשה איכותית ומיוחדת לזוגיות שלכם! מלון מפאור | חוויה קולינארית | אטרקציות מגוונות | נופ נוצר נשימה | שבת מרגומת

סדנאות במהלך שבוע הנופש בנושא זוגיות עם המזומחה הרב שמחה כהן
מופע מיוחד עם הסטנדאפיסט הרב שמעון פרץ

העצמה זוגית באיטליה

מקומות אחרונים!

שבוע של נופש ו' אב - י"ז אב 2.8-9.8.17

073-222-1-202

הבטיחו מקומכם

היהודי החושב

היקום איננו משחק לוטו!

זו עובדה מדעית: היקום אינו תוצאה של צירוף מקרים

ישנם אנשים שאינם מכירים עובדות מדעיות אלה, ולכן טועים לדבר על "צירוף מקרים". אך טעות גדולה בניהם, כי הטוענים טענה זו אינם יודעים עובדה אחת פשוטה מאד: שאין אפשרויות אחרות ביקום שלנו! יש לנו אך ורק יקום אחד ויחיד, עם חוקים מתמטיים מדויקים מתחילתו, אשר מחייבים את החומר להתנהג בצורה מסוימת מאוד (חוקי טבע כגון כח המשיכה, כוחות בין אטומים ובין מולקולות). חוקים אלה הינם בלתי משתנים, ואין להם תחליפים.

אין כאן מיליוני אפשרויות, ולא אלפי אפשרויות, ואפילו לא שלוש אפשרויות.

כך סיכם זאת הרמב"ם: "ואם יעלה על הדעת שהוא (הבורא) אינו מצוי, אין דבר אחר יכול להימצאות" (יסודי התורה, א', א'). כלומר בלעדי הבורא לא היתה בריאה, וללא חכמתו - לא היה שום סוג של סדר ביקום.

המשך בעמוד 7 <<

דפנה שואלת: "שלום רב. אני מבינה בהגיון שחייב להיות בורא לעולם. הרי ההסתברות שיווצר יקום עם חוקי טבע גאונים כמו שלנו היא בלתי אפשרית. אך השאלה שלי, הרי היקום הוא אינסופי, לא?".

שלום דפנה, ותודה על שאלתך. היקום הוא אמנם גדול מאוד, אך איננו אינסופי. יש מספר לכוכבים, והוא מוערך ע"י סוכנות החלל נאס"א כ-10 בחזקת 22 כוכבים. כמו כן, עובדה מדעית בשם "חוק שימור האנרגיה" מלמדת שכמות החומר ביקום הינה קבועה; נתגלה שאנרגיה יכולה רק להחליף צורה, אך לעולם לא להיווצר או להיחסר ביקום, כמאמר הפסוק: "כי הוא ציווה ונבראו, ויעמידם לעד לעולם, חוק נתן ולא יעבור" (תהילים קמ"ח, ו'). כמות החומר ביקום היא סופית, ולכן גם המרחב (-חלל שמכיל את החומר) הוא סופי.

כיצד אנו יודעים שהיקום הוא

הרב שי עזר

על סדר היום

מנהגי ימי בין המצרים

דינים הנוהגים מראש חודש אב ושבעה שחל בו תשעה באב

החל מיום ראש חודש אב. ואיסור כיבוס בימים אלו הוא אפילו אם אינו רוצה ללבוש הבגד עתה, אלא להניחו לאחר תשעה באב. ואפילו כיבוס במים בלבד, אסור בימים אלו. ואפילו אין לו אלא בגד אחד, אסור לכבסו. ומכל מקום כשאינו לו אלא בגד אחד, אף למנהג האשכנזים אין להחמיר, אלא בשבוע שחל בו תשעה באב בלבד.

ט. איסור כביסה בימים אלו, הוא בין בבגד עליון שלובשו מעל בגדיו, ובין בבגד תחתון שלובשו מתחת לכל בגדיו. וכן אסור לכבס מגבות ומפות שולחן, וסדינים שמציעים בהם את המטה. אבל ממחטות לקינוח האף מותר לכבס בימים אלו.

י. אסור לכבס בגדי הקטנים בימים אלו. ומכל מקום נוהגים להקל לכבס בגדים של תינוקות קטנים ביותר, בני שנתיים או שלש שנים, שדרכם להתלכלך תמיד.

יא. כשם שאסור לכבס בשבוע שחל בו תשעה באב, (ולמנהג האשכנזים מראש חודש אב), כך אסור ללבוש בגד מכובס. ואפילו בגד שכיבסוהו קודם שבוע שחל בו תשעה באב, אסור ללבושו בימים אלו.

מותר למוהל ולסנדק ולאבי הבן להסתפר ולהתגלח ביום המילה, לכבוד המילה, אפילו לנהוגים להחמיר בזה משבעה עשר בתמוז. ואפילו אחר ראש חודש אב יש להקל בזה. אולם אם אירע ברית מילה בשבוע שחל בו תשעה באב, אסור למוהל ולסנדק ולאבי הבן להסתפר ולהתגלח לכבוד המילה, בין לספרדים ובין לאשכנזים.

ה. מותר לנשים להסתפר, אף בשבוע שחל בו תשעה באב. ויש אומרים שלמנהג האשכנזים יש להחמיר בנשים כדון אנשים. ומכל מקום אסור לספר את הקטנים בשבוע שחל בו תשעה באב, ואפילו קטנים שלא הגיעו לחינוך.

ו. מותר לטרק במסרק את שערות הראש או הזקן, אפילו בשבוע שחל בו תשעה באב.

ז. נוהגים להחמיר שלא לגזוז ציפורניים בשבוע שחל בו תשעה באב, מלבד בערב שבת חזון, שיש להקל לגזוז ציפורניים לכבוד שבת. ומכל מקום מי שציפורניו גדולות, יש להקל לגזוזן בשבוע שחל בו תשעה באב. וכן מותר לגזוז ציפורנים לכבוד מצווה.

ח. אסור מדברי סופרים לכבס בגדים בשבוע שחל בו תשעה באב. וכן מנהג הספרדים ועדות המזרח. אבל מנהג עדות האשכנזים שלא לכבס

א. אסור לתפור ולגזור בגדים חדשים מראש חודש אב עד תשעה באב. וכן אסור לסרוג בגדים חדשים בימים אלו, ואסור לעשות נעלים חדשות בימים אלו. כמו כן, אסור לקנות בגדים חדשים או נעלים חדשות בימים אלו.

ב. מותר לתקן בגד או נעל שנקרעו בימים אלו, וכן מותר בימים אלו לתפור טלאי על הבגד כדי לתקנו. ולצורך נישואין המתקיימים אחר תשעה באב, ולא קיים החתן פריה ורביה, יש להקל לתפור בגדים חדשים. וכן יש להקל בזה לעניין קניית בגדים חדשים. עני המתפרנס מן הצדקה, מותר לו לתפור בגדים חדשים בימים אלו, לצורך פרנסתו. וכן כשיש חשש שיתייקרו הבגדים או הנעלים לאחר מכן, ויפסידו ממונו, מותר לקנותם בימים אלו בכל ענין, בין לצורך חתן וכלה, ובין לצורך שאר אנשים.

ג. אסור מדברי סופרים להסתפר ולהתגלח בשבוע שחל בו תשעה באב, בין שיער הראש ובין שיער הזקן. וכן מנהג הספרדים ועדות המזרח. ומותר לגלח שפם המפריע בשעת האכילה. ובתשעה באב עצמו אסור לגלח אף שפם המפריע בשעת האכילה. ומנהג עדות האשכנזים שלא להסתפר משבעה עשר בתמוז עד יום עשירי באב.

ד. אם מתקיימת ברית מילה בימי בין המצרים,

בהשתתפות: הרבנית האמנית חוה לוי

מסע תפילה לאוקראינה

משמח הלבבות ר' שמעון פרץ

לקראת האש השנה

20-23.8.2017
כ"ח אב - א' אלול
073-222-1-202

הרבני מברדיטשוב | הרבני מברדיטשוב | הרבני מברדיטשוב | הרבני מברדיטשוב

הרבני מברדיטשוב | הרבני מברדיטשוב | הרבני מברדיטשוב | הרבני מברדיטשוב

יגל לבי

מי יכול לגרום לנו להצליח?

לפני כל בקשה או משאלה, אנחנו צריכים להאמין בכוחו של בורא עולם

לאחר שמשנה רבנו צועק אל השם להציל את עם ישראל שעמדו לפני ים סוף, כשהמצרים רודפים מאחור להורגם, עונה לו הבורא יתברך "מה תצעק אלי" (שמות י"ד, ט"ו). לכאורה נשאלת השאלה: הרי יהודי שנמצא בעת צרה, הדבר שמתבקש ממנו ביותר הוא לצעוק להשם. אם כן מדוע השם יתברך עונה למשה בלשון זו? היה צריך לענות לו "קיבלתי את התפילה, דבר אל בני ישראל וייעצו".

אפשר להסביר את הדבר על פי מדרש המכילתא דרשב"י בפרשת בשלח, שבאותה העת עם ישראל נחלק לארבע כתות. כת אחת אמרה "נשוב למצרים וניכנע", כת שנייה אמרה "נפיל עצמנו למים ונמות", כת שלישית אמרה "נערוך מלחמה נגד המצרים, והרביעית אמרה "נצרח כנגד המצרים, אולי ייבהלו ויברחו".

הצד השווה שבכולם, שלא האמינו בבורא יתברך, שיקרע להם את הים והם יעברו בים כבתוך היבשה. לכן ענה הקב"ה למשה "מה תצעק אלי". לא תעזור תפילה אם הם לא מאמינים ביכולת שלי להציל אותם בדרך ניסית. "דבר אל בני ישראל וייעצו", אם רק יראו לי שהם מאמינים ויכנסו לתוך הים,

או אז אקרע להם את הים. ובאמת, רק בשעה שקפץ נחשון בן עמינדב למים, נקרע הים. נמצאנו למדים, שקודם כל בקשה או משאלה, אנחנו צריכים "לתת כוח" לבורא יתברך, כמו שנאמר "תנו עוז לאלוקים". ואיך בידונו, הנבראים הקטנים, לתת כוח לבורא הכול יכול? על ידי שנאמין בו שהוא יכול הכול.

אפשר להסביר את הדבר בדרך משל: אדם גדול ממדים עומד באמצע הרחוב ומתחנן בפני ילד קטן שיעזור לו להניע את רכבו. מדוע? מכיוון שהמפתח בידו של הילד, ובלעדיו לא יכול הגיבור להניע את רכבו... כך, להבדיל השם יתברך, שהוא שליט בעולמו ואין לו קושי לעשות בעולמו כרצונו, אבל נתן את המפתח להצלחה בידונו.

על פי זה יובן מאמר חז"ל, "קשים מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף", ועוד מאמר חז"ל: "קשה זיווגו של אדם כקריעת ים סוף". לכאורה

הדבר תמוה. וכי יש משהו שקשה לקב"ה לעשות? אלא הקושי נובע מהאדם עצמו, שחושב בלבו "איך אתפרנס? הרי אין לי שום מקצוע נחשק, אני לא מכיר אף אחד שיכול לסדר לי עבודה מכובדת". ואפילו אדם שכבר עובד בעבודה מסודרת, אבל המשכורת אינה מספיקה לו, והוא שואל את עצמו, "מניין יגיע הכסף הנוסף שאני צריך?". כך הדבר גם בענייני השידוכים, אישה שרוצה להתחתן ומהרהרת בלבה "איפה אמצא בעל ללבבי? ואם אמצא, אולי לא ירצה אותי". בכל העניינים האלו, הקב"ה עונה ואומר: בידי הכול. בידי לשלוח כסף בכל דרך שיש בעולם ואפילו מעל הטבע, וכן בידי למצוא לאישה או לגבר את הזיווג הרצוי לכם ממש בכל רגע, רק תאמינו שאני יכול.

"ותצחק שרה בקרבה" מובא במדרש תנחומא (שופטים י"ב) שהייתה שרה מבטת על גופה ואומרת, מעיים אלו שבלו אפשר שטוענים עובר? מיד ענה הקב"ה לאברהם "היפלא מהשם דבר". ומסביר במדרש רבה י"ט בדרך משל, לאחד שהיו בידו שתי שלשלות של ברזל שנפרדו, והוליכו אצל הנפח ושאלו: האם בידך לתקן לי אותם? ענה הנפח ואמר ומה אתה חושב, לעשותן מתחילתן אני יכול, לתקנם איני יכול? כך אמר הקב"ה לאברהם: לברוא אדם מעיקרו ועד סופו אני יכול לברוא, להחזירו לנערותו איני יכול? "היפלא מה דבר" זהו משפט שאנחנו צריכים לתלות מול עינינו באופן ברור וגדול, ובכל צורך שנצטרך נשאל את עצמנו: היפלא מה דבר?

רכישת USB, 190 החדש או מארז הדיסקים של הרב יגאל כהן, חייגו להיברות שופו: 0990-073-222-1250

איכות החיים

ללדת בגיל 65, להינצל מטביעה אחרי 42 דקות

מה הסיכוי לזכות לנס שאינו בדרך הטבע?

אדם אחד לא הרגיש טוב במשך תקופה ארוכה, ולכן החליט ללכת לרופא ולבצע סדרת בדיקות. לאחר שהגיעו תוצאות הבדיקות, אמר הרופא לאיש: "יש לך מחלה סופנית, שאין לה מרפא!"

"ומה אני יכול לעשות בנידון?" שאל האיש.

"אתה צריך למלא אמבטיה בחול, ומדי יום לשכב בפנים כשעתיים, במשך חודשיים!"

"וזה ירפא אותי?" - ביקש האיש לדעת.

"לא", השיב הרופא, "אבל זה יעזור לך להתרגל לאדמה".... חס ושלום!

לא משנה מה אומרים לנו, לא משנה מה מנבאות הציפיות, לא משנה איך נשמע או נראה המצב, עלינו להרים ראש, ולדעת: "אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים (-תפילה)". (מסכת ברכות, י').

הכתבה הבאה פורסמה בכלי התקשורת בשנת תשע"ה: **נס: זכו לבן בכור אחרי 46 שנות נישואים.** אישה בת 65 מבני ברק, ובעלה, בן 67, חובקים בן ראשון אחרי שנים של תקווה ותפילה. (פורסם ב-18.05.2015).

שיא חדש נשבר במחלקת היולדות בבית החולים מאיר בכפר סבא. אישה בת 65 ילדה את בנה הראשון, לאחר 46 שנים בהן הם נשואים. הזוג, חיה שרה ובעלה שמואל, מאושרים לאחר שנים רבות שבהן קיוו והתפללו לילדים".

באיטליה דיווחו העיתונים על הידיעה הבאה: "הרופאים מתקשים למצוא הסבר - בן 14 קפץ למים, ולא יצא. רק לאחר 42 דקות איתרו אותו כוחות ההצלה, והוא נמשה מן המים ללא דופק. הנער הוצא במצב של דום לב, אבל אנשי החילוץ נדהמו כשהצליחו לגרום ללבו לחזור לפעום, בעזרת עיסוי ודפיברילטור. הוא הועבר לבית החולים".

אם נחשב סטטיסטית את הסיכוי של אישה ללדת בגיל 65, או את הסיכוי להציל נער אחרי 42 דקות מתחת למים - אנחנו נרים ידיים. לכאורה, אין שום סיכוי. אילו היו אנשי צוות ההצלה פועלים עפ"י הסטטיסטיקה, הם לא היו מנסים בכלל להציל את הנער, והוא היה מת.

כאן, אם כן, טמון הסוד - "אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם, אל ימנע עצמו מן הרחמים". אסור לנו לאבד תקווה, ולא משנה מהם הסיכויים, או מה אומרות התחזיות, כי הכל בידי שמים, ולא יפלא מה דבר. אנחנו בעזרת השם נהיה אלו היוצאים מן הכלל!

רכישת 190 פנורמי הרב פנורמי חייגו להיברות שופו: 0990-073-222-1250

ניתן להפיץ בבתי כנסת, במקומות עבודה, במקומות ציבוריים, בקרב השכנים ועוד.

מבצע הפצה!

רוצים להפיץ את עלון היברות?

הצטרפו לאלפי יהודים שמפיצים יותר מ-85,000 עותקים מדי ערב שבת

וקבלו חודש ראשון בהיננס!

חייגו 073-2221388 או 052-9551592

ההפצה, החל מהחודש השני, כרוכה בתשלום סמלי על השתתפות בהוצאות המשלוח והדפוס.

הקב"ה מזווג זיווגים

הקשר בין בני זוג הוא ארוך ומורכב, ולכן צריך להשקיע בו בכל יום ויום

ביטוי לשוני הקיים בין בני זוג נותן המהר"ל בספרו "באר הגולה", באר רביעי. הוא כותב שאיש ואשה הם כה שונים זה מזה, עד שמדרך הטבע לא יוכלו כלל להסתדר זה עם זה, אלא אם כן השכינה, ככח על-טבעי, תקשר ביניהם. קביעה זו מביע המהר"ל בהסברו על השאלה והתשובה המוזכרת במדרש רבה. במדרש זה נשאלה השאלה, מה עושה הקב"ה במשך אלפי שנים, לאחר שברא את העולם במשך ששה ימים בלבד. עונה המדרש: "מזווג זיווגים, בת פלוני לפלוני" (ויקרא רבה ח', א').

דברי הסברו אין המהר"ל רואה את הביטוי "מזווג זיווגים", כפעולת קשר ראשוני בלבד בין איש ואשה, אלא השגחה ודאגה מתמדת, יום יומית, לשמר ולחזק את הקשר ביניהם לאחר נישואיהם, משום שיצירת הקשר הראשוני ביניהם אין די בה: "כי אין זיווג האדם טבעי, רק הוא מן השם יתברך החבור והזיווג... לכך באיש ואשה יש שם י"ה, היו"ד באיש, הה"א באשה, שלפי שהוא יתברך מחבר אותם, ואין בזה העניין, הנהגת הטבע, רק כי הוא פעולת השם יתברך. דבר זה, שהוא החבור הפרטי, הוא עניין נפלא. ורמזו אותו חכמים (סוטה ב'): "קשה זיווגן כקריעת ים סוף שנאמר 'מושיב יחידים ביתה, מוציא אסירים בכושרות...' חבור איש ואשה, ראוי שיהיו נפרדים כל אחד לבדו, והוא יתברך מחבר אותם להיות אחד". כדי להקל, ולו במעט, את הקשיים הטבעיים המצויים בחיי נישואין ארוכים, יצר הבורא את האדם הראשון ואשתו בתחילה כבריה אחת בגוף אחד, ורק לאחר מכן הפריד ביניהם - בניגוד לכל בעלי החיים שאותם יצר כבר בתחילה כזכר ונקבה נפרדים זה מזה. זאת משום שהם שותפים וקשורים זה לזה רק בקשר פשוט ולתקופה קצרה, בעוד שבני המין האנושי מקיימים קשר זוגי בהיבטים רבים, לאורך ימים ושנים. עם זאת, אף על פי שהבורא יצר אותם בתחילה כגוף אחד, עדיין יש לפעול רבות כדי לזכות שהקב"ה ימשיך להתערב ויחבר את בני הזוג, השונים זה מזה.

בחינת המועמד

כמעט לכל אדם מתברר, לאחר נישואיו, שבן-זוגו שונה, מעט או הרבה, ממה שסבר לפני נישואיו. על פי רוב, בן-הזוג מתגלה כחיובי פחות מאשר נראה קודם לכן. מצב זה מלמדנו שניסיון ההיכרות בתקופה שלפני הנישואין, למעשה אינו תורם אלא מעט להכרתו.

מדוע קשה לבחון מועמד לנישואין? האם קיימת כלל אפשרות להכיר אדם לצורך נישואין? כדי לנסות לענות על שאלות אלו ניעזר במעקב שנערך אחר מערכת ההיכרות האישית הקיימת בתרבות המערבית. בחרנו במערכת זו, משום שלכאורה בהיותה "פתוחה", יש לה רקע טוב יותר מאשר למערכת השידוכים הדתית, לבדיקת התאמתם של בני הזוג:

- א. בחירת מועמד לנישואין מצריכה הכרת האישיות של בן-הזוג, ומידת התאמתם זה לזה. האם יש מישהו המסוגל להכיר טוב יותר את האדם מאשר הוא את עצמו?
- ב. הקשר החשוב ביותר בנישואין הוא הקשר הרגשי שבין בני-הזוג. עניין זה הוא בעל חשיבות מכרעת לשותפות ממושכת, בין אנשים בכלל ובין שותפי נישואין בפרט. קשר נפשי אינו ניתן לבדיקה רק באיסוף אינפורמציה על המועמד לשותפות, אלא יש לבדוקו בשטח. בדיקה עובדתית יכולים לעשות רק בני-הזוג עצמם ללא התערבות אחרים ואף לא ההורים.

האם הבדיקה מביאה לתוצאות טובות? בשבועות הבאים, בעז"ה.

הצטרפו עכשיו לנופש של העצמה זוגית באיטליה, עם הרב שמחה כהן ור' שמעון פרץ הסטנדאפיסט. נופש מרומם עם הרצאות בנושא שלום בית, אטרקציות מגוונות ותנאי אירוח נפלאים. הנופש יתקיים בתאריכים י"ז באב 2.8.17. להרשמה התקשרו: 073-222-1202

כשהילד חייג אל אביו מהטלפון הציבורי

"אבא, אתה אומר שאין לך זמן, וניגש לעיסוקיך. אבל ברגע שמגיעה שיחת טלפון מבחוץ, אתה ניגש אל השפופרת מיד"

מעשה אמיתי שקראתי, התרחש במשפחה שבה ההורים היו עסוקים תמיד בענייני עבודתם, ואף פעם לא היה להם פנאי עבור ילדיהם. גם כאשר האב כבר היה מגיע הביתה, הוא היה עונה לקריאות טלפוניות של העובדים שלו, ולא היה לו "ראש" לילדיו. יום אחד הגיע האב לביתו, ודקה לאחר מכן צלצל הפלאפון. ניגש האב לענות לשיחה, ולמרות טרדותו התאמץ לומר "הלו" בקול נינוח. על הקו היה, להפתעתו המרובה, בנו בן העשר שהיה עד לפני רגע בבית. "מה קרה לך, בני היקר, מדוע עזבת את הבית כדי להתקשר אלי מבחוץ?". שאל האב הנדהם. "אבא'לה, הרי גם אתה יודע שבכל פעם שהנך נכנס הביתה ואני ניגש אליך כדי לספר את אשר על לבי ולתאר בפניך מה עבר עלי היום בבית הספר, אתה אומר שאין לך זמן, וניגש לעיסוקיך. אבל ברגע שמגיעה שיחת טלפון מבחוץ, אתה ניגש אל השפופרת מיד ומשוחח, לפעמים זמן רב, והכל בניחותא. החלטתי אפוא שאם ברצוני לשפוך את נפשי לפניך ולשוחח עמך בניחותא, כדאי גם לי לצאת החוצה אל הטלפון הציבורי, ומשם אדבר אתך בניחותא..."

ילדים שחוזרים ממסגרת הלימודים, חייבת לחכות להם בבית אוזן קשבת שתשמע את כל החוויות שעברו עליהם באותו יום. זו צורת הקשר בין ההורים לילדים, והיא חייבת להיעשות למרות כל המטלות המרובות שמוטלות עלינו, ההורים. עם ילדים רכים יותר ניתן לשחק קצת על הרצפה במשחקים שלהם, זו לא בושא - זו דרך של הצלחה - דרך זה נתקשר אליהם.

זה לא סוד שהורים אשר מחזיקים בבתיהם מכשירי פלאפון לא מפוקחים גורמים לעצמם להיות מחוברים הרבה פחות לילדים מאשר הורים ששומעים לעצתם של גדולי ישראל, שאסרו על החזקת מכשירים אלו. מלבד הסכנות הרוחניות שבהחזקת מכשירים אלו, הרי שאם נסתכל נטו לגבי חינוך הבנים - אין צל של ספק בדבר שהחזקת מכשירים אלו גורמים לנו להיות כל הזמן שקועים בכל -הצבעים הססגוניים שיש בפנים, עד כדי ניתוק מוחלט מכל מה שנעשה בסביבה. בבית, אנו אמורים להיות כל הזמן מחוברים לילדים ולא להיות מכורים לדברים אחרים, כי ילד שלא מרגיש שמחברים אליו - הרי שהוא יחפש "חיבור" במקום אחר.

לרכישת ספרו החדש של הרב אפרים אורשלימי "סודות של חינוך - עצות ורעיונות נבחרים בחינוכם של הילדים" חייגו להיברות שופר: 073-222-12-50

הזמינו עוד היום חוג בית בנושא שלום בית **ללא עלות!**

הזמינו עוד היום חוג בית בנושא שלום בית עם מיטב רבני הידברות. תוכלו להזמין את מכריכם, שגם הם יקבלו כלים חשובים ביותר לשלום בית.

הרב עמנואל מורח' | חנן לדרמן | הרב ראובן זכאים הרב יצחק גבאי | הרב אליהו עמר | הרב שי עמר | הרב מרדכי לוי | הרב שמואל אילום

אל תגידו שלום לבית... **תעשו חוג בית בנושא שלום בית**

מחלקת 'חוגי בית' של ארגון הידברות: 073-222-1-290

מסע בכיסא גלגלים

חלק ב'

לפעמים כל מה שבן אדם צריך בחיים זו הזדמנות. נער ממשפחה מודרנית, הלוקה בשיתוק מוחין, מחפש שנים רבות את ההזדמנות, ומוצא אותה במקום האחרון שחשב לעצמו...

בכיתי כפי שלא בכיתי מעולם. זה היה חלום שאפילו לא העזתי לחלום. הרבי אחז בידי ואמר לי: "אני רוצה שתבוא ללמוד כאן".

אחר כך התברר לי כי היו ששאלו בעדינות אם לא יזיק לישיבה שייכנס בחור שלא נראה חסידי, ועוד בכיסא גלגלים, והאדמו"ר אפילו לא רצה לשמוע: "אני לא מבין", אמר, "זה הבן שלי".

בחודש אלול התחלתי ללמוד בישיבת נדבורנא החסידית. אם היית בעולם החסידי - היית מבין כמה זה מופרך. מנער המסופר בקפידה, עם הזמן השתדלתי שלא לגזור את הפייסס, אך הן נותרו מאחורי האוזניים. הייתי נראה כמו בריסקער...

עולמי התהפך במאה ושמונים מעלות. מהכבשה השחורה שהייתי בכל מקום, ללא חבר אמיתי, הפכתי לאחד מבני החבורה. קשה לי להסביר באיזו שמחה ואהבה הבחורים קיבלו אותי.

כבר בשיחת הפתיחה ("שמועס") עברתי יחד עם כולם לקבלת "שלום עליכם" מהאדמו"ר. אני עובר מהר, אבל האדמו"ר עושה לי כמו שוטר: "תחנה בצד" ומאחל לי לפני מאות בחורים "ברכה והצלחה".

ב"טיש" הראשון אחרי אלול הרגשתי אורות; לא הייתי עוד בחור זר שמגיע לשמוח ב"טיש". לפתע הייתי חלק מהם. תם טקס הקבלה.

החיים נכנסו לשגרה, ואז החל מצב שפה ושם בחורים עקצו אותי. נכנסו בי פה ושם.

בהתחלה נפגעת, חשבתי לעשות סצינה, להיעלב, אבל פתאום הכתה בי כמו ברק הבנה מסוימת. קלטתי שלראשונה בחיי מדברים אלי בלי "המנגינה". החברים סביבי מדברים אלי כאחד משלהם. כשווה בין שווים.

זה האיר לי את החיים ברגע, ואמרת לעצמי:

על מדבורנא אפילו לא חשבתי. עם כל הכבוד לזה שמארחים אותי ומתייחסים אלי יפה, אפילו לא העזתי לחשוב בכיוון שיקבלו אותי. מדובר בישיבה לבחורים חסידיים מצוינים, ואילו אני פשוט לא מתאים להם. סיימתי את לימודי, בלי מקום מוגדר ללכת אליו.

בחודש אב נכנסתי לאדמו"ר. לא ידעתי מה לומר לו. שתקתי. הוא שאל אותי: "מה הכיוון שלך כעת?". קולי היה כבד. שמרתי על עצמי שלא לבכות. אמרתי לו כי סיימתי את לימודי, ואין לי לאן ללכת. סיפרתי לו ששמעתי איזה דיבור על ישיבה טיפולית, שמאד פגע בי. "האדמו"ר יודע שאני בחור רגיל עם נכות. אני אלך למקום כזה? אני אשאר בבית ולא אלך לשם". ואז הרב'ה מסתכל אלי ואומר: "נו, ולמה אתה מחכה?"

לא הבנתי למה הוא חותר. חשבתי שהוא רוצה לשכנע אותי ללכת למקום ההוא. בלעתי את הרוק ואמרתי לו בהכנעה: "הרבי, אני לא רוצה ללכת לשם".

"את זה כבר שמעתי", הוא אמר. "אני גם מסכים אתך שמתאים לך ללמוד בישיבה הכי טובה, ולכן אני שואל למה אתה מחכה?" הבטתי בו. לא ידעתי מה הוא רוצה ממני.

ואז הוא אמר: "תראה, כולם אוהבים אותך פה. אתה כמו הבן שלי, ואני רוצה שתלמד כאן אצלנו במדבורנא..."

שום דבר לא הכין אותי לדבר הזה. התחלתי לבכות כמו ילד קטן, שפכתי דליים של דמעות,

המשך מהשבוע שעבר <<

תה צריך להבין. הייתי נער מרוחק מהעולם החסידי, והאדמו"ר נתן לי יחס מיוחד. התחלתי להגיע למדבורנא, ל"טישים" ולאירועים; המקום המכובד מול האדמו"ר בצד השני של השולחן הפך למקום שלי. איש לא ערער על כך. כולם ראו שיש לי נשיאת חן אצל האדמו"ר.

התחלתי להגיע ללמוד אחר הצהרים בצורה בלתי רשמית בישיבה הגדולה של מדבורנא. מדובר באחת הישיבות המצוינות בעולם הישיבות החסידי, מאות בחורים שוקדים שם יומם ולילה בתורה ובחסידות. האדמו"ר היה מתפלל אתנו שלוש פעמים ביום, ובכל פעם שהייתי עובר לידו הוא היה מניע ידו לעברי, ואני מחזיר לו כאילו הוא חבר שלי.

לא הבנתי כמה שזה יקר. לא הכרתי את הכללים. אבל הרגשתי שהאדמו"ר הזה נותן לי הרבה כוחות, וככל שהתקרבתי אליו יותר - כך ראיתי את גדולתו. הערכת את יחסו לבחורים, אפילו לשומר הרוסי, הרחוק מיהדות, היה אומר "בתיאבון".

הימים חולפים, וככל שאני קרוב לסיום לימודי במוסד הלימודים הנוכחי, כך אני חש בחרדה מפני הבאות.

ידעתי שהסיכוי שלי להתקבל למוסד לימודי טוב, או להתקבל בכלל, שואף לאפס.

073-222-12-30

ניצבים על פרשת דרכים?

מתחזקים וזקוקים ליעוץ והדרכה?

אנחנו כאן בשבילכם,

במחלקת יעוץ והכוונה בהידברות

היקום איננו משחק לוטו! (המשך)

ומכאן ששאלתך אינה נוגעת כלל ל"הסתברות של אחד למיליארד" או "אחד לאלף מיליארד", אלא פשוט מאוד - או אחד, או אפס! או שיש בריאה, או שאין בריאה. או שיש חוקיות ביקום, או שאין חוקיות והכל מצוי בתווה ובוהו. אלה שתי האפשרויות היחידות. ומכיוון שיש בריאה, ויש חוקי טבע, מוכרח להיות בורא שברא את היקום וחוקק את חוקיו, היות שהיקום שלנו נברא מתחילתו עם חוקים קבועים ללא "אפשרויות" אחרות.

כך הסביר הרמב"ם הוכחה זו: "ההוכחה המופתית היא... שכל הדברים המקריים אינם מתמידים לרוב, ואילו הטבע שאנו רואים הוא מתמיד לרוב. השמים וכל אשר בהם מתמידים במצבים שאינם משתנים, לא בעצמויותיהם ולא בהחלפת מקומותיהם... כגון שהאש מחממת והאבן יורדת למטה, וכגון תבניותיהם של פרטי כל מין ומעשיו... זאת, אם כן, הוכחה מופתית שנמצאים אלה אינם מקריים, וזאת הפרכה נגד מי המפילוסופים שטען שהעולם הזה קרה במקרה ושהוא היה מעצמו בלי סיבה... אותה סיבה ראשונה היא שכל בדרגת המציאות הגבוהה והשלמה ביותר" (מורה נבוכים, חלק שני, פרק כ').

סיכום ההוכחה:

1. **אקראיות**, בהגדרתה, היא תיאור של חוסר סדר וחוסר גבולות. לדוגמה, כאשר דיו נופל על הרצפה הוא יוצר צורות אקראיות. הן אקראיות מאחר שהן יכלו ליפול ולהיווצר באינספור אופנים שונים זה מזה, ואינם מוגבלים לצורה או לסדר מסויימים.
2. **חוקיות** לעומת זאת היא התולדה של גורם מגביל, מתכנן, שמחייב התנהגות קבועה ומתוכננת בחומר. לדוגמה, תוכנה של מחשב איננה אקראית, כי היא פועלת לפי חוקיות קבועה מראש, ומחייבת את המחשב לפעול באופן מסוים מאוד לפי הקודים שתוכנתו בו.
3. **היקום שלנו**, מרגע הופעתו, נברא עם חוקי טבע מתמטיים מדויקים להפליא אשר מחייבים את החומרים שבו לפעול באופן מסוים מאוד, קבוע, ולא אקראי. זו עובדה מדעית.
4. **מכאן המסקנה** שהיקום שלנו הוא התוצאה של בורא מתכנן.

האדמו"ר זצוק"ל, שגם הוא מקרב אותי בצורה שלא תיאמן, מתעניין בגורלי ותומך בי, וכשצריך, מכריח אותי בחיבה להשתתף בפעילויות של "עזר מציון" ובדברים הנצרכים לבריאותי, שאני נוטה להזניח. בזכותו נרפאה החסידות ונרפא שברון לבי, אף שהגעגועים והזיכרונות אינם מרפים לרגע.

כיום אני בן 22, וכבר נראה כמו "חסידישע בוחר", פיאות מסולסלות וזקן. ביום הולדתי האחרון זכיתי לכבוד מיוחד מהאדמו"ר שליט"א. הוא קרא לי ב"טיש" ואמר לי: "אני רוצה שתשב השבוע קרוב אלי, ותקבל ממני ביד "שיריים", לכבוד יום ההולדת שלך".

רוב חברי נישאו, ויש להם שניים או שלושה ילדים. הם עדיין בקשר מתמיד אתי, ואני בישיבה נחשב לאחד הבחורים המבוגרים. בחתונות של החסידות ושל חברים יש שיר מיוחד ששרים לי, "מודה אני", ובשמחות תמיד מכבדים אותי לדבר. לפני השינוי שהתחולל

בי הייתי מסוגל לבעוט על כך. "בגלל שאני נכה? בגלל שאני על כיסא גלגלים?". אך שיחה אחת של האדמו"ר נתנה לי כיוון חשיבה אחר. הוא הסביר לי שבאמת מגיע לי כבוד מיוחד, לא רק בשבילי, אלא כמסר לכל מי שמתקשה כמוני ובוודאי אם פחות ממני: "כשם שהלל מחייב את העניים, אתה מחייב ומחזק את כל אלה המתמודדים עם נכויות וקשיים. אתה ניצחת את הקשיים והתגברת על כל המכשולים".

ומכאן אני רוצה להעביר מסר לכלל הציבור: אני ושכמותי אמנם מתמודדים, אך איננו מסכנים. איננו זקוקים לרחמים, אלא דווקא לתחושה שאנו כמו כולם.

מעט ויתור על אי נוחות, טיפת אכפתיות למי שלא קיבל את המתנות שאתם קיבלתם, אלא מתנות אחרות, ואתם תהיו נערים ואנשים טובים יותר.

אני רוצה לסיים במילות תודה להורי היקרים, שאין מילים לתאר את מסירותם, ולכל האנשים הטובים באמצע הדרך שסייעו להפוך אותי למי שאני, לחסידות מדבורנא ובמיוחד לאדמו"ר זצוק"ל ולממשיכו האדמו"ר שליט"א, שבזכותם אני כאן כדי להעביר את המסר החשוב הטמון בסיפור חי!

כל ספריו של הסופר הרב חיים ולדר בהידברות שופט - 073-222-1250

"יוסי, זה לא משהו רע שקורה לך, זה משהו טוב". זה היה השינוי הכי משמעותי בחיי, ומכאן ואילך התחלתי להתנהל כשווה בין שווים, והכל בזכות הבחורים הנפלאים שסבבו אותי.

היה בחור בשם מוטי שליווה אותי והבין את הדקויות. הוא הדריך אותי מה לעשות, איך לקחת דברים, לא להיעלב, להפסיק להתנצל ופשוט לזרום.

על פי דרישת אמי, בכל יום חזרתי עם ליווי של בחור. מוטי היה זה שארגן את תורנות הבחורים שילוו אותי הביתה בכל יום. מהר מאד התברר שזה תפקיד קשה, כי על כל יום יש מספר בחורים שעומדים בתור. הוא עצמו היה מלווה אותי יום אחד בשבוע.

בישיבות החסידיות מקובל בכל ליל שישי לשבת בחבורה ("חבירה"). יש ראש חבורה שהוא אברך רציני, שמנסה בחורים שיושבים ושרים ואומרים דברי חיזוק.

הצלחתי להיכנס, אף שמדברים שם באידיש. ראש ה"חבירה" פשוט מתרגם לי את זה לעברית אחרי ה"חבירה". קשה להבין איזו מסירות הייתה שם אלי.

השנים חלפו, ואז נודע לי כי האדמו"ר, מיטיבי ואיש חסדי, חלה. כל הבחורים התגייסו להחלמתו. החל מבצע "מנחת ביכורים" לרפואת האדמו"ר, במהלכו צורבים שעות בתעניית דיבור.

אני צברתי, כמו כולם, שעות רבות. לפני אחת החתונות בחסידות נכנסתי בפרטיות לאדמו"ר, והכנסתי לאדמו"ר בהפתעה בקוויטל את רשימת השעות.

הוא לקח את הקוויטל והיה כל כך מאושר. "אתה לא יודע כמה זה נותן כוח להמשיך", אמר לי.

אך לצערי הרב, ראיתי איך האדמו"ר האהוב ששינה את חיי הולך ונחלש, עד שהסתלק לבית עולמו.

בהלוויה הייתי בכיסא הגלגלים שלי יחד עם כל הרבבות שליוו אותנו, ובכיתי כמו בן שאיבד את אביו.

ב"שבעה" באתי לנחם. ישבו כמה אדמו"רים חשובים מול בני האדמו"ר, ומיד כשהגעתי אמר לי אחד הבנים: "אתה לא יודע איך אבא אהב אותך, ממש כבן", וכולם בכו ביחד בכי שובר לב.

כמו שאר החסידים, התאוששתי מהמכה הקשה בזכות האדמו"ר שליט"א, בנו וממשיך דרכו של

הידברות כאן

24 שעות ביממה

לתת תשובה

מענה אנושי הלכתי

073-3333-300

אז בואי שערינו - בתודה!
הזמיני עוד היום ערב ייחודי ומרתק עם מיטב מרצות הידברות
שיעור מרתק בנושא היהודי הפרשת חלה | שירה וריקודים

מתאלל לבריות איננה?
מזכרה ללידה בלידה טובה?
מחפשת צבדורה מוצלחת?
מוכנה לקבל טבעות?

התקשרי עכשיו ונארגן יחד ערב המתאים לך
073-2221290 **המפתחות בידיים שלך!**

ארכיאולוגיה תנ"כית

אסון המבול

תרבויות שונות בעולם מביאות סיפורים אשר דומים באופן מפתיע לסיפור המבול שבתורה הקדושה

"סיפור המבול הגדול בו אבדה כמעט כל האנושות, נפוץ מאוד בתרבויות שונות בעולם" (סיר ג'יימס ג'ורג' פרייזר, ממיסדי האנתרופולוגיה המודרנית).

בספר בראשית מספרת התורה על אסון כלל עולמי שהתרחש בשנת 1656 לספירה העברית (שנת 2104 לפני ספח"ג), במהלכו ירד מבול של גשמי זעף ללא הפוגה במשך ארבעים יום, כאשר במקביל נבקעו מעינות התהום ומימיהם פרצו החוצה, עד אשר הוצף העולם במים.

"בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי, בַּשְּׁבַעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַזֶּה, נִבְקְעוּ כָּל מְעִינֹת תְּהוֹם רַבָּה, וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם, נִפְתְּחוּ... וְהַמַּיִם גָּבְרוּ מֵאֵד מֵאֵד עַל הָאָרֶץ וַיִּכְסּוּ כָּל הַהָרִים הַגְּבוּהִים, אֲשֶׁר תַּחַת, כָּל הַשָּׁמַיִם. חֲמֵשׁ עָשָׂר אָמָּה מִלְמַעְלָה גָּבְרוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ הַהָרִים."

היחידים שניצלו היו בני משפחת נח באמצעות תיבת ענק בעלת שלוש קומות שנח בנה, וכן נציגים מכל סוגי בעלי החיים אשר נכנסו איתם לתיבה, מהניצולים הללו יצאו כל בני האדם והיצורים השונים החיים כיום. משום כך, אגב, בספרות התורנית נקראים בני המין האנושי שלאחר המבול ועד היום, בשם: "בני נח".

כרגיל בכל מה שקשור לעניין רוחני, היו שפקקו באמינות עדות התורה על המבול. אולם לאור ממצאים שונים שהתגלו, אשר הצטרפו לעדותיהן של התרבויות הרבות המספרות אודות אסון ההצפה הכלל עולמי, ברור כיום גם לרפויי אמונה כי המבול הוא עובדה היסטורית בלתי ניתנת להכחשה. נפתח תחילה בעדויות.

המבול במסורות העמים

מדברי חוקרים שונים עולה, כי סיפור המבול המובא בתורה, ידוע ומוזכר בעוד מאתיים ושבע עשרה (!) מסורות ותרבויות קדומות בעולם, ובכתביהם של היסטוריונים מדורות שונים. התברר כי העמים שחיו בעבר הרחוק מסרו לצאצאיהם עדויות אודות אירועים מרכזיים בהיסטוריה שעד זמנם, כולל המבול. המסירה נעשתה בשיבושים האופייניים לסיפורים העוברים מדור לדור, אצל עמים שאינם מחויבים לשמר את מסורתם ככתבה וכלשוונה. אולם סיפוריהם מזכירים מאד את הכתוב בתורה אודות

המבול, וההקבלה מרשימה ביותר. נציין כמה מהן: עם גילוי חורבות נינוה בירת ממלכת אשור ב-1853, על ידי הארכיאולוג האנגלי אוסטון הנרי לייארד, בצפון עיראק של ימינו, נמצא שם לוח כתב עתיק הנקרא בעולם המחקר: "עלילת גילגמש" (ובהגיה אכדית: גִּלְגַּמֶּשׁ) ובו תיאור המבול. הלוח נמצא בספריית ארמון המלך אשורבניפל, ומספרו אחת עשרה. העלילה מספרת על בריאת העולם במים שנקוו, יבשה שהתגלתה, ומבול של מים שכיסה את העולם והכחיד את יושביו, מלבד אדם זקן בשם אותנפישתים ששרד בספינה עם בעלי חיים. וכך היה המעשה: "אל" גילה לאותנפישתים כי עומד להגיע מבול, ולכן עליו לבנות ספינה ולהכניס לתוכה בעלי חיים מכל המינים. האיש עשה כדבריו, ומרח את הספינה בכופר להגנה מהמים. או אז הגיע המבול שנמשך כשבעה ימים. ביום השביעי עגנה ספינתו של אותנפישתים על הר ניסיר. (הר זה ידוע היום גם בשם נימוש, ונמצא דרומית להרי ארט).

מתוך ספרו של הרב זמיר כהן, "ארכיאולוגיה תנ"כית"

לאחר שבעה ימים נוספים פתח האיש את חלון הספינה וראה את ראשי ההרים. הוא שלח החוצה יונה אך היא חזרה לתיבה כי לא מצאה מנוח לרגלה, וכמוה הסנונית שנשלחה. לאחריהן נשלח עורב שלא חזר. האיש יצא מהספינה והקריב קרבן. מאז החליט האל לא להשתמש יותר בעונש המבול, אך במקום זאת ייענשו בני האדם באמצעות מחלות וחיות טרף. גם במסורות של עמים רבים אחרים אנו מוצאים את סיפור המבול. נראה כמה מהן.

הודו

ההודים האמינו במסורת של מבול, שלדעת חוקרים קדומה אפילו יותר מן המסורת השומרית. בסיפוריהם השליט הקדום הידוע גם בשם "מנו" או "בייס באסבאטה" מצא בנהר דג, אשר גילה לו שעומד להיות מבול עולמי שיכחיד את כל החיים. על כן "מנו" בנה ספינה ענקית עם חיות מכל המינים, כדי שיאכלסו שוב את כדור הארץ אחרי המבול. לאחר מכן הוא ומשפחתו ניצלו בסירה. באיי אנדמן שבין הודו לאינדונזיה ישנן מסורות

על מבול כלל עולמי, לפיהן האנשים הקדומים לא קיימו את החוקים שניתנו להם בעת הבריאה, ומסיבה זו נמחו כל היצורים החיים במבול. רק משפחה אחת ניצלה, והאל חזר לברוא את בעלי החיים אחרי המבול.

פרס

הפרסים הקדומים סיפרו סיפור הדומה למבול, אלא שחורבן העולם נעשה, לדבריהם, באמצעות כפור אדיר. רק אדם אחד בשם ג'משיד הוזהר מאת האל, וניצל בהיחבאו במערה תת קרקעית עם משפחתו וכל בעלי החיים אותם אסף אליו. לאחר מכן הם מאכלסים שוב את העולם.

סין

הסינים החזיקו במסורות על מבול ושטפונות ענק. אינספור מסורות סיניות עתיקות מזכירות דמות בשם נוואה, אשר מתקן את השמים אחרי המבול האדיר או "האסון הנורא", וממנו מתרבים שוב בני האדם בכל העולם. ישנן אינספור גרסאות סיניות של הסיפור הזה. "ספר ההיסטוריה" הסיני Shujing שמתוארך לפחות ל-700 שנה לפני הספירה הנוצרית, מספר על שליט סין בשם יאו, העומד בפני בעיה של מבול אשר "מגיע עד לשמים", עד אשר מצליחים לעצור אותו. התארוך של "המבול" הסיני זהה לתקופה של המבול המקראי. גם במסורת סינית אחרת הנקראת "המסורת של ההרים והימים" מסופר על השליט דא-יו הנע ונד עשר שנים בניסיון להתמודד עם מבול אדיר ש"מגיע עד לשמים".

אוסטרליה

האוסטרלים הקדומים האמינו שבעבר הרחוק "צפרדע ענקית" בלעה את כל המים בעולם, וכשהיא ירקה אותם הם גרמו למבול אדיר ולהכחדה, עד שרק "דאשי ההרים הגבוהים היו נראים כמו איים בתוך הים".

לרכישת ארכיאולוגיה תנ"כית ושאר ספרי הרב זמיר כהן, חייגו להדברות שופר: 073-222-1250

בואו לסדנא יחודית שתתן לכם כלים לנישואים מוצלחים!

בהשתתפות:
הרב זמיר כהן
הרב אבנר קוואס
הרב איתמר איהסזאן

מתכוננים לחתונה? תשקיעו במה שחשוב באמת!

2 רכב לחתן להשכיר

1 סדנא זוגית עם הידברות

7 דר פרטים לעצב

4 לתיק חתן

מתוך הידברות

לעשות את יהדות אמריקה גדולה שוב

כיצד הסתיים המרדף המפתיע בכבישי ארצות הברית, ומדוע הרב זמיר כהן והרב יצחק פנגר טסים לקונטיקט?

כבר תקופה ארוכה שיש אנשים בהדברות שזורקים פה ושם מילים באנגלית. חשבתי שאולי לכבוד יום העצמאות ה-241 לארצות הברית שחל בחודש הזה, הם הפכו להיות אמריקאים. העברתי משהו מהאולפן למנכ"ל, והוא אמר לי בתגובה "טנק יו". דקות לאחר מכן, אני מקבל טלפון מחדר השרתים של האתר: "שלמה, ווי הב א פרובלם" (יש לנו בעיה), קראו לי מעבר לקו. "מה קורה לכם", שאלתי, "כולם פה נהיו לי דוברי אנגלית?".

"מרוב שיחות עם ארצות הברית, כולם כבר מבולבלים", ענה לי אחד העובדים. הרמתי גבה בפליאה. איזה שיחות עם ארצות הברית? מה בדיוק התרחש ו"עבר לי מתחת לדראר"? "תתחיל להתאמן לומר 'הידברות' במבטא אמריקאי", זרק מישהו לעברי, "עוד מעט לא יהיה יהודי בארצות הברית שלא ידע מה זה 'הידברות'".

מעצמת התקשורת של הידברות אינה עוצרת בארץ ישראל, וחוצה יבשות. מחוף אל חוף, קשורים מאות אלפי יהודים אל התורה והמצוות. בעקבות הצורך הגדול שנוצר, יוצאים רבני הידברות לאורך ימות השנה למקומות רבים בתפוצות. לפני כמה שנים, מישהו הקים בניו יורק אולפן כזה, שישדר את שיעורי התורה של הידברות 24 שעות ביממה וזה לפופולאריות אדירה. אנחנו כבר רגילים לטלפונים שמבקשים שהארגון יערוך הרצאות בכל מיני מקומות בעולם. בעוד כמה שבועות, כך הבנתי, הרב זמיר כהן והרב יצחק פנגר ינחתו בארצות הברית לסגירת מעגל מרגשת.

"אנחנו אמורים לצפות עכשיו להרבה מרדפים בכבישי ארצות הברית?", שאל לפתע ניר גרמי, הסמנכ"ל. "מרדפים?".

"תשמע סיפור", אמר ניר, וכשהוא מספר משהו, אתה לא יכול להפסיק להקשיב.

יושבי הרכב שגמא את הדרכים המהירות ברחבי ניו יורק הגדולה לא שמו לב בתחילה אל הרכב השחור שנע מאחוריהם במעקב צמוד מן הרגע בו יצאו לדרך. הם פנו ימינה או שמאלה, והוא מיד אחריהם. גם כשירדו מן הדרך המהירה, גילו שרכב ה"מעקב" שומר על מרחק, אך נמצא כל העת בעקבותיהם. ברכב ישב רבי זמיר כהן, יו"ר הידברות, שעשה את דרכו מאולם ההרצאות הגדול אל המקום בו הוא מתאכסן.

הנהג החליט לעצור את הרכב ולבדוק במה מדובר. חריקה נשמעה מאחוריהם. זה היה הרכב העוקב. הדלתות נפתחו, וזוג אנשים רץ לעבר הרב במהירות. "שלום כבוד הרב", פנה אליו אחד מהם, "שמי דניאל, אני מתגורר בניו ג'רסי, ורדפתי אחריו

מההרצאה עד לכאן, מפני שאני מוכרח לדבר עם הרב". הוא סיפר כי הוא ישראלי לשעבר, בן להורים ניצולי שואה, שבעקבות השואה האיומה החליטו לברוח מכל מה שמזכיר להם יהדות. הוא הגיע לארצות הברית ונשא שם לאישה יהודייה מקומית. הם חיו חיים שאין להם כל קשר ליהדות. מצדם שהילדים שלהם יחיו כמו גויים.

"במקרה", סיפר דניאל בהתרגשות והעיניים שלו נצצו, "מישהו שלח לנו הודעה על האפשרות לראות שיעורי תורה של 'הידברות' ברשת, ומאז שגילינו את זה, פשוט היינו יושבים, שומעים ורואים הרצאות לאורך כל היום. 24 שעות היה דלוק לנו בבית קול של שיעורי תורה מוקלטים, גם כאשר הלכנו לישון".

בלחיצה אחת, משפחה השתנתה מקצה לקצה. הם החלו לשמור שבת, ביתם הפוך לבית יהודי טהור ובניהם נשלחו לתלמוד תורה מקומי בארצות הברית.

עכשיו הוא ואשתו ביקשו להתייעץ עם הרב על מספר דברים גורליים בחייהם. כמה חודשים לאחר אותה שיחה בצידי הכביש האמריקאי, הם כבר היו על מטוס בדרך לארץ, ותוך שנה הילדים שלהם היו בתלמוד תורה, והבת הגדולה בסמינר "בית יעקב".

דניאל סיפר לרב שכאשר בא לרשום את בנו, הוא נשאל במשרדי התלמוד תורה מי הרב שלו. "הרב שלי זה הידברות", הוא ענה להם, "הידברות לימדו אותי תורה, הידברות עונים לי לשאלות הלכתיות, והידברות הם אלה שגרמו לי להגיע לכאן".

אתם מבינים? הילדים של דניאל יכלו היום לגדול באמת כגויים, ואולי - שהשם ישמור - להתבולל, כמו הרבה מיהודי ארצות הברית.

כשהבינו כולם איך אתר אחד יכול לחולל מהפיכה בחיים של יהודים, גם כאלו שחיים רחוק בין הגויים ושחוננו לברוח מהמסורת - החליטו להעתיק את ההצלחה לאנגלית. בשנה האחרונה השקיע הארגון רבות בהפקת תכניות יהדות בשפה האנגלית, המוגשות על ידי עשרות רבנים, מטובי המרצים דוברי האנגלית בעולם.

כשהצעתי פשוט לתרגם כל דבר לאנגלית וזהו, הסביר לי יהודי שהתקרב ליהדות בזכות סמינר שנערך בלוס אנג'לס שההבדל בין התכנים בעברית לתכנים באנגלית הוא לא רק בגלל שזה בעברית וזה באנגלית - אלא שיש ליהודים בארצות הברית מנטליות אחרת. גם התכנים צריכים להיות אחרים. עוד מעט הפרויקט מגיע לסיומו. בעיר סטמפורד שבמדינת קונטיקט, לא רחוק מניו יורק, יתקיים במלון קראון פלאזה

סמינר ענק עם רבני הידברות והרבנים המובילים בארצות הברית. יהיה שם הכל - מארוחות כיד המלך ועד קייטנה לנשים.

בשבוע הזה ישקו סוף סוף את אתר 'הידברות' באנגלית. עכשיו יוכל כל יהודי דובר אנגלית, בהקשה אחת במקלדת, להביא אליו עד המחשב את כל תכני היהדות בצורה המעניינת והאיכותית ביותר.

איך אני יודע את כל הפרטים על מה שהולך להיות בארצות הברית?

פשוט מאוד. ביקשו ממני לסדר כמה פרטים טכניים לשידור חי מהאולפנים שלנו, היישר להידברות ארצות הברית.

"יש כנס נשים מיוחד", הסבירו לי, שייקרא "The Real Wonder Woman", ושם אמורה לשאת דברים מרגשים גם הרבנית ימימה מזרחי. הבעיה היא שהרבנית צריכה להיות בארץ בימים הללו. אז מה עושים? הידברות כמו הידברות, מנצלים את כל הטכנולוגיה שבביל היהדות.

הרבנית תהיה בארץ, וכל מי שתשב באולם בקונטיקט, תרגיש כאילו הרבנית מולה. בתוך כל הדיבורים באנגלית, גם לי הייתה הברקה.

זוכרים את הסיסמא של נשיא ארצות הברית הנבחר? "Make America Great Again", "לעשות את אמריקה גדולה שוב".

אז חשבתי על משפט דומה שיכול להיות הסיסמא של הידברות בארצות הברית: "Make American Jewry Great Again", "לעשות את יהדות אמריקה גדולה שוב!".

מדור זה מביא סיפורים קטנים על מעשים גדולים, המצויים ביומנו של שלמה, המזכיר הכל יכול של הידברות. הוא נמצא תמיד מאחורי הקלעים, אין פעם שהוא לא זמין, אין בעיה שהוא לא יכול לפתור. העיניים שלו רואות הכל, והלב שלו אוגר כל כך הרבה סיפורים. אם יש לכם מה לומר לשלמה או שאתם צריכים עזרה כלשהי פנו אליו במייל Shlomo11@htv.co.il

הלכות תשעה באב

מהם הדברים האסורים בתשעה באב? ומהם הדברים שמותר ללמוד ביום זה?

ילקוט יוסף

דברי תורה ואינו מבין מה שמהרהר, כגון שמהרהר בזה הקדוש בתשעה באב, וכדומה, אפשר שאין בזה איסור.

י. מי שנתחדשו לו חידושי תורה בתשעה באב, וחושש שאם לא יכתבם מיד ישכח עד הערב, שפיר דמי לכותבם.

יא. תינוקות של בית רבן בטלים בו. ויש אומרים שמותר ללמוד עם התינוקות בדברים הרעים הנזכרים לעיל, ויש מחמירים, ואפשר לסמוך על המתירים במקום חשש ביטול תורה.

יב. מותר לקרות כל סדר היום בתפילה, כולל שירת הים, פרשת הקרבנות, איזהו מקומן וברייתא דרבי ישמעאל, וברכת כהנים.

יג. אין לקרוא תהלים בתשעה באב. והמקל בזה - יש לו על מה לסמוך. אבל חוק לישראל וסדר מעמדות יש להחמיר שלא לקרוא בתשעה באב, אפי' אם הוא רגיל בהם בכל יום. ואומרים בסוף התפלה שיר של יום ואין כאלוקינו ופיטום הקטורת כמו בכל יום.

להנאת רחיצה, מותר. אבל היצא לשירותים נוטל עד קשרי אצבעותיו, שדי בזה, אלא אם כן ידיו היו מלוכלכות, שאז נוטל ידיו כדי להעביר הלכלוך.

ו. נשים המבשלות ומדחות הירקות במים, אף על פי שידיהן נוגעות במים אין לחוש על זה כלל. וסיכה אינה אסורה אלא של תענוג.

ז. נעילת הסנדל אסורה בין לאנשים בין לנשים, ודוקא בנעלים של עור. אבל של בגד ועץ וגומי, מותר, שהרי קושי הארץ מגיע לרגליו ומרגיש שהוא יחף. ואפילו לובש גרבים ונועל עליהם נעלי עור - אסור.

ח. ביום תשעה באב אסור לקרות בתורה נביאים וכתובים, וכן אסור לשנות בו במשנה ומדרש וגמרא בהלכות ובאגדות, שנאמר פקודי ה' ישרים משמחי לב. אבל קוראים באיוב ובדברים הרעים שבירמיה, ומדלג פסוקי נחמה שביניהם. וכן מותר ללמוד פרק אלו מגלחים, ופירוש על איכה ופירוש על איוב, וידלג עניני שמחה שבהם, כגון חד מאתינס אתי לירושלים וכו'. וכן מותר ללמוד בספרי מוסר המעוררים לתשובה.

ט. אסור ללמוד תורה גם על ידי הרהור, כיון שהכל תלוי בשמחת הלב. ומכל מקום, כשמהרהר

א. תשעה באב אסור באכילה ושתייה ורחיצה וסיכה ונעילת הסנדל ותשמיש המטה, ולילו כיומו לכל דבר. ואין אוכלים אלא מבעוד יום של ערב תשעה באב, ובין השמשות שלו אסור כיום הכפורים.

ב. ראוי ונכון להחמיר שלא לעשן סיגריות בתשעה באב. ובפרט יש להחמיר בעת קריאת איכה וקיונות בבית הכנסת. אבל לצורך קצת, כגון למי שרגיל מאד בעישון, ויש לו צער גדול במניעתו מעישון סיגריות, יש להתיר לו לעשן בתשעה באב בצנעה בתוך ביתו וכדומה, אבל לא יעשן בפרהסיא בתשעה באב.

ג. רחיצה אסורה בתשעה באב בין בחמין בין בצונן, ואפילו להושיט אצבעו במים אסור. ובשחרית נוטל ידיו עד סוף קשרי אצבעותיו בלבד, ולאחר שניגבן ועדיין לחות קצת, מעבירן על עיניו. ואם היה לכלוך על גבי עיניו ודרכו לרחצם במים, רוחץ ומעבירו ואינו חושש.

ד. מי שהיו ידיו מלוכלכות בטיט ובצואה, מותר לרחוץ להעביר הלכלוך. ולא יטול כל ידיו, אלא לפי הצורך להעביר הלכלוך.

ה. כהן שנוטל ידיו לברכת כהנים, נוטל עד סוף הפרק כמו בשאר ימות השנה, שכל שאינו מכוון

לימוד נ"ך

המצוות הראשונות בארץ

בני ישראל מתחילים לקיים מצוות שלא קיימו במדבר: ברית מילה וקרבת פסח. יהושע פרק ה'

הוא מרמז על נפילת ישראל ביד העמים. ה'ערב רב' היו מזכירים זאת לישראל תמיד ומציעים אותם. אולם קצת, התברר שסימן זה היה רמז על "דם ברית המילה" ולא חליה על נפילתם של ישראל, וגם חרפה זו ה'סרה".

עם ישראל לא התחילו בכבוש אלא נשארו במחנה כמה ימים, עד שהתרפאו מברית המילה. "קרבת פסח" בגלגל - מצות קרבן פסח חלה רק בארץ ישראל, ולכן במשך 39 שנה שהיו ישראל במדבר, לא הקריבו אותו. אולם קצת, ארבעה ימים לאחר קניסת ישראל לארץ, אחר חצות היום של יד' בניסן, הקריבו ישראל לה' את קרבן הפסח.

'ברית מילה' כללית בגלגל - בפרשת "בא" מספר, שלפני יציאת ישראל ממצרים, הם עשו ברית מילה המונית. במשך ארבעים שנה שהלכו במדבר, נולדו להם ילדים, אולם לא עשו להם ברית מפני הסכנה. שכן: א. לא נשבה להם רוח צפוניית המסגלת לרפא את התינוק. וב. כל רגע היה חשש שיצטרכו להמשיך ולנסע, וטלטול הדרך מסכן את התינוק. לכן, כל אותו דור שנכנס לארץ לא היה מהול מלבד יהושע בן נון. לפי ההלכה, אדם שאינו מהול - לא יכול למול אחרים, לכן ה' התגלה ליהושע ואמר לו: "קח אבנים קשות, תכין מהם סכינים חדות, ותמול בעצמך את כל בני ישראל".

בניסן שהיו במצרים עד טו' בניסן שהיו בישראל - אכלו בני ישראל מן' מלאך ה' התגלה ליהושע - יהושע התהלך במרחק של פחות מקילומטר מיריחו, ולפתע ראה איש נצב מולו וחרב שלופה בידו. יהושע שאל אותו: "האם באת לעזר לנו או לאויבים שלנו?" והאיש ענה: "לא באתי לעזר לאויבים אלא לכם. אני מיכאל המלאך, השך של עם ישראל הנקראים "צבא ה'". כשבאתי אל משה - הוא לא רצה אותי אלא רצה שה' בעצמו יעזר לכם, קצת באתי כדי לעזר לה בכבוש יריחו, כי אין אדם בעולם שיכול לכבוש אותה ולהפיל את חומותיה".

יהושע נפל על פניו והשתחוה למיכאל המלאך ואמר לו: "אני עבדך! כל אשר תאמר אלי - אעשה!". מיכאל השיב לו: "הסר את נעליך מרגליך, כי המקום שאתה עומד עליו הוא קדוש מאחר והתגלתה בו השכינה, ובמקום קדוש - לא ראוי להתהלך עם נעלים". ויהושע חלץ את נעליו מיד.

בטו' ניסן התחילו ישראל לאכול מתבואת הארץ - בטו' ניסן יצאו ישראל ממצרים והוציאו אתם מצות, טעמו בהן טעם מן', ואכלו מהן במשך חדש - עד טו' איר. בטו' באיר התחיל לרדת להם מן' מדי יום ביומו כל זמן היותם במדבר, כשנפטר משה ב' באדר פסק ה'מן' לרדת, אבל מה שאספו בז' באדר הספיק להם ליותר מחדש ימים. בטו' בניסן הקריבו לה' את 'קרבת העמר' המתיר לאכול מהתבואה החדשה, ואז קצרו תבואה משדותיה של ארץ ישראל ואכלו. כשחפשו בכליהם עוד שאריות של מן' - גילו שהוא נעלם! יוצא - שבדיוק 40 שנה, מטו'

יהושע הסביר לעם ישראל, שכל עוד הם ערלים אין להם זכות לרשת את ארץ ישראל, כי ה' אמר לאברהם: "את בריתי תשמור" ורק אז: "ונתתי לזרעך את ארץ מגוריך". עם ישראל קבלו את הדברים, יהושע השחזר סכינים מאבן, ומל בעצמו את כל ישראל. מכל מאות אלפי הערלות נעשתה כמין גבעה, והמקום נקרא "גבעת הערלות". ה' התגלה ואמר ליהושע: "עכשו, הסרתי את החרפה של מצרים, שהיו מחרפים אתכם שאתם ערלים כמותם, ובנוסף לזה, המצרים אמרו שהם רואים כוכב אחד ששמו 'רעה' שהוא סימן של דם ולדעתם

"אנחנו לא שומעים את השירים שלך בשבת"

כך אומרים יהודים רבים, הרחוקים מחיי תורה ומצוות, לישי ריבו. כיצד הוא מתמודד עם הקשיים בתחום, ולמה השיר על אהבת התורה הפתיע אותו?

ומי שאני, את כישרונותיי, את מה שחשוב לי, את ערכי, ועם הדבר הזה, שהוא אכן מצומצם בכמה מובנים, אני יוצר. אבל את מה שיש לי אין לאף אחד אחר. וזה לא כי אני משהו מיוחד, אלא כי כל אחד הוא יחיד ומיוחד במינו. ועם מה שיש לך, עם המוגבלויות שלך, אתה צריך ליצור. זה היתרון שלך – כי רק לך יש בדיק את הדבר הזה. למדתי את הסוד הזה מהאלבום של שולי רנד, שנתן לי המון השראה. שולי, כמוני, מכפיף את עצמו להלכה. והוא היה מוגבל בהמון דברים. לא יכול לשיר מה שבא לו. ועם מי שבא לו. אבל שולי לקח את העולם המצומצם יחסית שלו, והפך אותו למה שמיוחד ויפה בו. וככה אני עושה, או לפחות משתדל לעשות. אני מביא אותי, וזה הכוח של השירים שלי. וזה לא שאני חף מחשיבה כלכלית, אני כמוכן לא מחפש שירים שיכשלו, אבל אני רוצה לתת את האמת שלי."

"חשובה לי מאד דעת תורה"

לריבו יש חלומות ערכיים ברורים מאד. הוא לא מסתפק בכך שהשירים שלו יהיו אהובים על הקהל: הוא מצפה מהם ליותר מזה. "אני חולם שהשירים שלי ישפיעו. אני חושב שהשירים שלי הם חלק ממהפכה. עד לפני כמה שנים למוזיקה היה דמיון נמוך יחסית למוסיקה הכללית בישראל. היום ברור לכל אחד שזה שאנחנו דתיים – לא עושה אותנו פחות טובים במוזיקה. פעם היה קטע כזה, היו לוקחים שירים חילוניים ומשנים את הטקסט למילים דתיות. והיום כבר כמעט לא עושים דברים כאלה. וזה שאני חלק ממהפכה הזאת, זה חשוב לי מאוד. ובעניין הזה אני רוצה להגיד משהו ליוצרים הדתיים המתחילים – תעשו את המוזיקה שלכם הכי טובה שיש, אפילו אם היא רק לדתיים".

כמה ובאיזה אופן הקב"ה שותף בחיך, ביצירתך?
 "ברוך ה', רוב החומרים שאני כותב זה מהמקום הכי עמוק שיכול להיות ביני ובין ה'. זו נקודה מאוד פנימית. הלוואי והייתי עושה את כל המצוות בעומק כזה כמו שאני כותב שירים. שם אני טוטאלי, ובאמת כשאני בתקופה שאני לא מצליח להיות חזק מבחינה רוחנית, אז השירים כמעט ולא יוצאים לי."

את אלבומך השני: "פחד גבהים". מה תרצה לספר עליו?
 "היו המון הפתעות באלבום הזה. למשל, 'אור החיים', השיר על אהבת התורה, שמבוסס על טקסט מדהים של האור החיים הקדוש, מאוד הפתיע. במיוחד בקרב חילונים. אני חושב שהשיר הזה הוא האהוב ביותר באלבום. האמת היא שמלכתחילה לאלבום השני באתי מנקודה אחרת. המחשבה הראשונית הייתה כזו – ידעתי שיש לי קהל שב"ה אוהב את מה שאני עושה, ורציתי להגיע לקהלים אחרים. אמרתי לעצמי – בוא נגיש לקהל הבא. למרות זאת, כשהחלטתי לבסוף על מה לכתב באלבום השני, לא עשיתי את מה שרציתי בהתחלה, ולא חיפשתי קהלים חדשים."

האלבום השני, מסביר ריבו, הופק בסוף מבלי להתחשב בשיקולים כלכליים, אלא מתוך רצון פנימי ליצור אלבום רוחני מאד ודתי מאד. לאו דווקא כזה ששיריו יתקבלו בקלות להשמעה בגלגלצ. "ובאמת, הרבה אנשים שבאים מעולם התורה מבינים היטב את השירים שאלבום השני. אבל מה שמדהים זה שגם הקהל החילוני, ואולי בעיקר הוא, מאוד אהב את האלבום הזה. גיליתי שלא צריך לחשוב על איך אני קולע לטעם של הקהל. איך אני מרצה אותו. הבנתי שפשוט כדאי להיות אתה באופן הכי אמיתי שלך, ואם תכוון לנקודה הפנימית המדויקת שלך, יש סיכוי טוב שהקהל יאהב את זה."

בנוגע לשילוב שאתה עושה בין התורה לשירה, אתה לא חושב שיש משהו מתפשר בזה? משהו שלא הולך עד הסוף? הרי ברור שאתה לא יכול להיות איש תורה עד הסוף – ללמוד ברצינות וכו', ומצד שני – זמר עד הסוף – לשיר מה שאתה רוצה, עם מי שאתה רוצה, מתי שאתה רוצה.
 "אז האמת ששאלת שאלה מאוד גדולה. ומאוד חשובה ויסודית. זו נקודה מאוד עמוקה. יש משהו נכון במה שאתה אומר. אני באמת מוגבל ביצירה שלי. אני מוכרח לצמצם את עצמי. אבל עם השנים למדתי שבמקום של החיסרון שלי – שם נמצא היתרון הכי גדול. אני קורא לזה סוד הצמצום. כי אני לוקח את מה שיש לי, את מה

ל אנשים המחויבים לקב"ה, ולחפצים בקידוש שמו, הימצאותו של ריבו במרכז העצבים של התרבות הישראלית משמחת עד מאוד ואיננה מובנת מאליה. אין זה מחזה שבשגרה לראות בחור צעיר חבוש כיפה שחורה גדולה, מעוטר בזקן ועטוף בטלית קטן שפתיולתיה הארוכות משתלשלות מטה בעזות דקדושה ומרחפות על במת הענק בקיסריה, שר דואט עם שלמה ארצי שזועק בקול גדול: "האמת – שאתה הוא אלוקיני, ואתה הוא מושיענו".

ישי, מהם הקשיים איתם אתה מתמודד כתוצאה מהעיסוק בו בחרת?
 "קשיים, בעיקר רוחניים, יכולים להיווצר, אבל זה מאוד תלוי מה אתה משדר ומה אתה מנסה להיות. במקרה שלי, כדי להחליף את לימוד התורה בערבים, אני מקפיד ללמוד שני בקרים בשבוע – בוקר אחד עם אבי, ובוקר שני עם חברותא משתנה."

מה כוונתך במשפט – "זה מאוד תלוי מה אתה משדר"?

"אני לא רוצה לקרוא למה שאני עושה 'שליחות', כי שליחות זו מילה גדולה ומי אני בכלל, אבל כשאני עושה את מה שאני עושה, אז גם הקהל מכבד את זה ומקל עלי. ואם אני משדר משהו מסוים, של השתדלות בשמירה על ההלכה למשל, אז מכבדים את זה ומתנהגים אחרת. הרבה פעמים למשל באים אלי חילוניים אחרי הופעה ואומרים לי: 'אנחנו לא שומעים את השירים שלך בשבת'. ואני אומר לעצמי – למה הם מתחשבים בדעתי? ואני חושב שזה כי זה נוגע בהם. כי הם מרגישים שהדברים האלה חשובים לי. ב"ה אני לא מתמודד עם ניסיונות קשים, ואני חושב שזה קשור למה שאני משדר, והקהל מכבד את זה בחזרה. אני גם מרגיש שיש לי אחריות גדולה לייצג את מה שאני שר. ומצד שני, אני לא מתיימר להיות רב. אני חושב שצריך המון אחריות בשביל זה, בשביל קירוב רחוקים. הרבה אנשים אומרים שזה מה שהשירים שלי עושים להם, ב"ה, אבל אני לא אומר מראש – 'ערב קירוב לבבות עם ישי ריבו'. וזה יפה שכל אחד לוקח את זה מהמקום שלו. בכל אחד נוגעת נקודה אחרת".

אפרופו שיריך הנוגעים, בשנה האחרונה הוצאת

פרוייקט 'שבת בקהילה':

עושים לכם את השבת

הצטרפו למאות הקהילות שזכו להיות משבת של עונג והתעלות רוחנית במסגרת פעילות זו רבני הידברות מגיעים לבית הכנסת שלכם ומעבירים אתכם חווית שבת בלתי נשכחת!

לפרטים חייגו: 073-222-1361 ללא עלות!

הידברות צינלדים

יד לווהטת / חלק ג'

בשבוע שעבר טוביה ואחיו נלכדו בלהבות הנוערות, וטוביה החליט "לקלוע" את אחיו דרך החלון, כדי להציל אותו

ל ה ת ר ח ש ,
וגם לא הָיָה טַעַם
להעניש אותו, כִּי הוּא
נענש מספיק בַּפְּחַד שֶׁעָבַר.

אֲנִי רוֹצֵה לְנַצֵּל אֶת הַהֲזָמָנוֹת הַזֵּה לַפְּנוֹת לְכָל הַיְלָדִים בְּאֶשֶׁר הֵם, וְלַהֲזַהֵר: אֵשׁ הִיא דָּבָר מִסָּכָן. גִּפְרוּרִים אֵינָם מִשְׁחָק, וְאִם אַתֶּם רוֹאִים מִיֵּשׁוּהוּ מִשְׁחָק בְּגִפְרוּרִים, פְּשׁוּט קָחוּ אוֹתָם מִמְּנוֹ אוֹ צַעְקוּ צַעְקָה גְדוּלָה וּמְרָה, שֶׁכָּל הַמְּבַגְרִים יְבוֹאוּ וְיִמְנְעוּ מִמְּנוֹ לְהַדְלִיק. אֵשׁ אֵינָה מִשְׁחָק. תִּאֲמִינוּ לִי. עַל בְּשָׂרֵי חוּוִיתֵי זֹאת. וְכִשְׂאוּמְרִים "צָרִיךְ לְהִזְהַר מִמְּנוֹ כְּמוֹ מֵאֵשׁ", לֹא סֵתֵם אוֹמְרִים. מִתְּכֹנְנִים לֹמַר שֶׂאֵשׁ הִיא כְּמַעֲט הַדָּבָר הַכִּי מִסָּכָן בְּעוֹלָם. אַל תִּתְּנוּ לָאֵף אֶחָד לְיַדְכֶם לְשַׁחֵק בְּאֵשׁ. לְעוֹלָם. אַל תִּתְּנוּ לָאֵף אֶחָד אֶתְּהָ, פְּחָדוֹ? זְכְרוּ אֶת הַסְּפֹר שְׁלִי. הֵיוּ אֲמִיצִים וְאֵל תִּתְּנוּ לָזֶה לְקְרוֹת. לֹא רַק בְּבֵית, גַּם בְּשָׂדֵה אוֹ בַּחֲצַר אוֹ בְּכָל מְקוֹם אַחֵר. אֲנִי מַחְלִים בְּרוּךְ ה' מִפְּצָעֵי, חֲזָרְתִי לַת"ת שְׁלִי וְאֶפִּילוּ לְכַשְׁרוֹן הַקְּלִיעָה שְׁלִי. רַק שֶׁהֵינִי, כְּשֶׁחֲבָרִים שְׁלִי אוֹמְרִים שֵׁישׁ לִי יָד לֹוהֲטָה, יֵשׁ לָזֶה מִשְׁמְעוֹת כְּפוּלָה וּמְכַפְּלָת...

שֶׁכְּבוּ עָלֵינוּ דְלֵי מַיִם כְּדֵי לְצַנֵּן אֶת הַכוּוִיּוֹת. אֲמַבּוּלְנֵס הַזְּעַק, וְאֲנִי הִבְהַלְנֵנוּ לְבֵית הַחוּלִים. לְמַרְבֵּה הַפְּלֵא לֹא שָׁבַר אֲלֵי בְּנִפְלֵה יָד אוֹ רֶגֶל. הוּא נִתְקַל בְּגַג הָעֵץ שֶׁמִּנְעַ מִכָּה חֲזָקָה יוֹתֵר. הוּא נִכְוָה, אֶךְ הַכוּוִיּוֹת לֹא הֵיוּ רְצִינִיּוֹת. אֲנִי, לְעַמַּת זֹאת, נְכוּוִיתִי כְּוִיּוֹת קְשׁוֹת מְאֹד בְּכָל חֲלָקֵי גּוּפִי, אֲבָל נִשְׂאֲרָתִי בַּחַיִּים כְּדֵי לְסַפֵּר לָכֶם עַל כָּךְ. לֹא אוֹכַל לְתַאֵר לָכֶם אֶת תְּהִלַּת הַחֲחֻלְמָה. כְּוִיּוֹת הֵן עֲנִיָּן לֹא פְּשׁוּט כָּלֵל. עֲבַרְתִּי יִיסוּרִים קָשִׁים, אֶךְ הָעֵבֶדָה שֶׁהַצְּלַחְתִּי בַּחֲסָדֵי שְׁמַיִם הִצְלִיל אֶת שְׁלִשֵׁת אַחֵי וְנִיצְלָתִי בְּעֶצְמִי, נִתְּנָה לִי כַח הַתְּגַבֵּר עָלֵיהֶם. בַּחֲקִירַת הַדְּלָקָה הַתְּבַרֵּר שְׂאֲחֵי נִפְתְּלֵי שַׁחַק בְּגִפְרוּרִים. לֹא הָיָה צָרֶךְ לְכַעַס עָלָיו, כִּי גַם כָּךְ הוּא הִרְגִישׁ נוֹרָא כְּשֶׁהִבִּינוּ אֵיזָה אֶסּוֹן עָלוּל הָיָה

וְזָכַרְתִּי בְּמֵאוֹת הַכְּדוּרִים שֶׁהִשְׁלַכְתִּי אֶל הַדְּלִי בַּחֲצַר הַבַּיִת, וְזֶה הִרְגִיעַ אוֹתִי. אֲזַרְתִּי כַח, צַעְקָתִי שָׁמַע יִשְׂרָאֵל, וּפְשׁוּט... קְלַעְתִּי אֶת אֲלֵי מִבְּעַד הַחֲלוֹן. זֶה הָיָה קְלִיעָה מִשְׁלֵמָת. הוּא עָבַר חֲלָק דְרָךְ הַחֲלוֹן, אֶפִּילוּ לֹא נָגַע בְּמַסְגֵּרָת. שְׁמַעְתִּי חֲרִיקָה וְלֹאֲחֵר מִכֵּן חֲבָטָה. הַבְּנֵיתִי שְׁהוּא אֶכּוֹן נִפַּל לְמִרְפֶּסֶת. מִיָּד לְאַחֵר מִכֵּן טִיפְסָתִי אֶל הַחֲלוֹן מִבְּעַד לָאֵשׁ וְקִפְצָתִי לְמִרְפֶּסֶת תוֹךְ שְׂאֲנִי נִתְּלָה בְּקִרְשֵׁים שֶׁל הַסֵּכָה מְלַמְעָלָה. נִחַתִּי עַל רַצְפַּת הַמִּרְפֶּסֶת, בְּגָדֵי דוּלְקִים עֲדִינוּ. בְּסִיעֵתָא דְשְׂמִיָּא הֵיוּ שָׁם כִּיּוֹר וְדִלִי. מִיֵּלְאֲתִי אֶת הַדְּלִי, שְׁפַכְתִּי עַל אֲלֵי וְעָלִי, וְהָאֵשׁ כָּבְתָה מִיָּד. * * *

הַשְּׂכִינִים יָצְאוּ אֶל הַמִּרְפֶּסֶת וְהִשְׁלִימוּ אֶת הַמְּלָאכָה. הֵם

בדיחות לילדים

צב א': למה אתה בלי שריון?
צב ב': אל תשאל, ברחתי מהבית... לא עשיתי שיעורים...

אם היו לך 20 ש"ח בכיס ונפלו לך 10, מה יש לך בכיס עכשיו?
- חור!

מתכנת מטייל עם הבן שלו ברחוב.
הילד: "אבא, למה כדור הארץ מסתובב סביב השמש?"
האבא: "זה עובד? אז אל תיגע."

הרש"ה התעורר בלילה ושמע גנב בבית. הוא ניגש אליו, והגנב נבהל וניסה לברוח.
"למה אתה בורח?", שאל הרש"ה. "כבר שנים אני מחפש בבית כסף, ולא מוצא. אולי נחפש ביחד?"

מה בפרשה?

לקראת הכניסה לארץ

שלום ילדים! לפני שבני ישראל נכנסים לארץ ישראל, מדבר איתם משה רבנו על כל הדברים שעברו במהלך השנים במדבר והמלחמות שנלחמו לקראת הכניסה לארץ ישראל, ומצווה אותם הלכות שונות וחשובות. בתחילת הפרשה מצווה משה את בני ישראל על משפט צדק. לאחר מכן הוא מדבר איתם על פרשת המרגלים, על המעבר בגבול מואב ועל המלחמה עם סיוחן מלך האמורי ועם עוג מלך הבשן. לאחר מכן מדבר משה על ההבטחה שניתנה לראובן, גד וחצי שבט המנשה לנחלה בעבר המזרחי של הירדן, לאחר כיבוש הארץ. בסוף הפרשה אומר משה רבנו ליהושע בן נון, שכשם שסיוחן ועוג הובסו במלחמה - כך יעשה ה' לכל הממלכות שיפגשו בני ישראל בארץ ישראל, ולכן אין להם ממה לחשוש, כי הקב"ה הוא שנלחם עבורם.

לרכישת כרטיסים:
073-222-13-00

הצגות לאורך היום משעות הבוקר*

הצגה מיוחדת וחדשה עם צור בובת הילדים האהובה מתוכנית "צור משלנו"

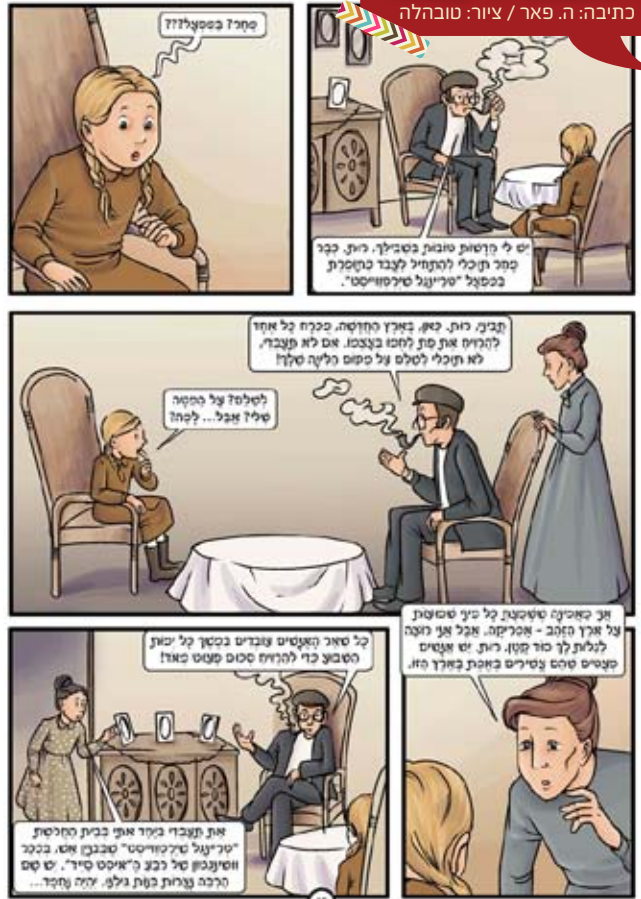
בהשתתפות יניב אליהו ואבישי שטרית (מפעיל הבובה 'צור')

ההצגה תתקיים אי"ה בערים פתח תקווה ואלעד בתאריכים ט"ו-ט"ז אב 7-8/8/2017

ילדים מחוקים!!

בואו לפגוש את צור

המשך בשבוע הבא...

אחת שאלתי

הרב ארז חזני

בהגדרה הגדולה! ראה בעל הבית בהפסדו הצורב, והחל להתפתל סביב האורח בתרוצים וגנמוקים, תוך שהוא 'מסביר' לו ש"הפרטים שלי נפל בטעות" לתוך הכיס שלה, והפרטים שלה נפל בטעות אל הכיס שלי..."

רכישת הספר "אחת שאלתי" של הרב יצחק זילברשטיין, יחיגו להדברות שונו: 099-1250-222-073

הקונה המיליון

ראובן יצא מן התור לקניות בליט ברירה, והבא אחריו בתור זכה בסכום כסף גדול על היותו הקונה המיליון! למי שייכת הזכייה?

ושפתתם צדק בין איש ובין אחיו (דברים א', ט"ז)

המעשה המרתק שלפנינו התרחש באחד ממרכזי הקניות הגדולים בארץ: אנשים רבים הגיעו באותו יום לאותו מרכז קניות, ולאחר שערכו את קניותיהם, עמדו בתור לתשלום בקפה. אחד הלקוחות, ראובן שמו, החל להשתעל, והשעול גבר מרגע לרגע, עד שמפיו נתזו 'זקוקין' על האנשים האחרים שעמדו לפניו בתור.

מאחרי ראובן המשתעל, עמד בתור יהודי בשם שמעון, והוא החליט להעיר לו: "אין זה מן הראוי לנהג כך, אתה עלול להדביק את הסובבים בחידקים; אני מציע לך לעמד בצד עד שתרגע מהתקפת השעול שלך!"

ראובן שמע את הדברים ולא התמרד. הוא עזב את התור והמתין מן הצד, ושמעון התקדם עתה ותפס את מקומו של ראובן.

והנה, לאחר ששמעון ה'מעיר' שלם בקפה, קרה משהו...

מנהל מרכז הקניות, נגש אליו עם מעטפה בידו, ומסביבו עדת צלמים שהחלו לצלם את שמעון. המנהל מוסר לשמעון את המעטפה, מברכו ב'מזל טוב' לבבי, ומודיע לו חגיגתי: "יש כאן תלושי

קניה בסך של לא פחות מעשרים אלף שקלים, וכל זאת משום היותך 'הלקוח המיליון' שלנו!" כל אחד יכול לנחש מה קרה עכשיו. ראובן המשתעל, שעמד בצד, הפסיק להשתעל... ובא לתבע את תלושי הקניה הללו לעצמו, שכן אלמלא יצא מן התור, הקה הוא אמור לזכות בהם...

לכסוף החליטו ראובן ושמעון לגשת אל בית הדין על מנת לברר: למי שייכת הזכייה הגדולה?

תשובה:

ספר רבנו החפץ חיים זצ"ל: מעשה בתלמיד חכם שהתארח בביתו של איש פשוט ועם הארץ, ושניהם רכשו באותו היום פרטיסי הגרלה.

והנה, חשב בעל הבית ואמר בלבו: 'כבר שנים שאני מנסה את מזלי, ולא קרה אפילו פעם אחת שהפרטים שלי זכה; מן הסתם בשמים רוצים לעשות טובה לתלמיד חכם המתארח בביתי, ולכן לכרטיס שלו יש יותר סכומים לזכות בהגרלה.'

מה עשה? - לאחר שגרדם התלמיד חכם על משתו, קם בעל הבית והחליף את הפרטיסים... את שלו הניח בכיסו של התלמיד חכם, ואת הפרטיס של התלמיד חכם לקח לעצמו.

וימה קרה בסוף? - הפרטיס של בעל הבית, שמנח עתה בכיסו של התלמיד חכם, עלה בגורל, וזכה

מזווית נשית

להקשיב לילתא!

ברכות הנהנין הן ההשקעה הקטנה שלנו לשפע הגדול של הקב"ה כלפינו. כדאי שנברך אותן כמו שצריך

למאמצי הפיוס של בעלה, השולח לה כוס נוספת. "מן הסמרטוטים - יוצאים כינים!", היא אומרת לבעלה, וכונתה: "איני הצפה במחוות פיוס שבדיעבד. צריך היית לכתחילה להבין ש'אין הברכה שורה בביתו של אדם אלא בשביל אשתו', ומשלא עשית כך, הפסדת פרנסה - 400 חביות של יין!" (ברכות נ"א ומהרש"א).

אישה הצפה בהערכתו השלימה של בן זוגה: הערכה זו מתבטאת בשיגור כוס הברכה, מפני ש"מי שכופר בטובת חברו - סופו שכופר בטובת בוראו" - אדם שאינו מבין שאשתו היא מקור הברכה, מעיד על עצמו שגם ברכתיו לקב"ה - לוקות בחסר! גם המלאכים, בבואם אל אברהם אבינו, רוצים לשגר כוס של ברכה לשרה, כנראה מפני שרק כך תוכל ברכת פרי הבטן להתממש! (רש"י לבראשית י"ח, ט).

לעומת זאת עולא בחר בהנהגה שנראתה, לפחות כלפי חוץ, כאילו היה ממעיט בערכה של ילתא - ועורר בכך את הקפדתה: אישה לא תסבול שום גורם שלישי שיפריע להרמוניה שבינה לבין אישה.

מפרשתנו נלמד העניין של ברכות הנהנין. מברכה הנאמרת בכוונה, מתברכים הילדים ומתברכת פרנסת הבית: "וברוך והרבה וברך פרי בטנך... דגנך ותירושך..." (דברים ז', י"ג). והנה, נשים עסוקות רבות חוות את התופעה של רמיסת ברכות הנהנין בעקבים, תוך כדי מרוץ לעבודה, טיפול בילד, כביסה שממתינה או סתם, מתוך עייפות גדולה.

הגמרא מספרת על ילתא, אשת רב נחמן החכמה, שרצתה להדגיש את חשיבות הכוח של ברכתה של אישה דווקא: עולא הגיע כאורח לביתו של רב נחמן, ובירך על המזון. רב נחמן ביקש ממנו לשגר את כוס היין שעליה בירך - לאשתו, ילתא, ועולא - מסרב! הוא טוען שאין צורך לשגר גם לאישה את כוס הברכה, מפני שדי בברכתו של האיש, וממנה יתברכו אף אשתו, בניו ופרנסתו. כראיה לדבריו הוא מביא את הפסוק בפרשתנו, הכתוב בלשון זכר: "וברך פרי בטנך", ולא "פרי בטנה", בנקבה. ילתא, שלא זכתה שיעבירו אליה את כוס הברכה, שוברת בזעמה 400 חביות יין שבביתה, ואף אינה נעתרת

[יש לציין שאין לנו מושג בקדושתו של עולא, אך זה מה שאנו יכולים ללמוד לענייננו מסיפור זה]. ממש כילתא, גם הקב"ה אינו רוצה ברכה "מסמורטטת", מאולצת, שכמוה ככינים מציקות ולא נעימות. הקב"ה גם אינו מקבל בהבנה שום הפרעה של "גורם שלישי" ביחסים שבינו לבין המברכת: לא שעון מלחין, ילד קצר רוח או עייפות. ברכות הנהנין הן ביטוי האהבה האולטימטיבי בינינו לבין הקב"ה. רק השקעה קטנטנה של תשומת לב, של זמן מה: "מה ד' אלוקיך דורש מעמך?" רק מאה ברכות. וה"סטייפלער" היה מבטיח, כי המברכת "ברכת המזון" בכוונה, תזכה לילדים יראי שמים! ואם ילתא אומרת, כדאי להיזהר, כי "ילתא בגימטריה - אמת!" (בן יהוידע).

כל ספרי הרבנית ימימה מזרחי - להיברות שופר 095-222-073

העצמה לנשמה

ההכרזה המפתיעה של המלך

מי ראוי להנהיג את העם? רק אנשי אמת ישרים, הם הראויים להנהיג את עם ישראל

את מקומו! לנוכח הפרצופים הנדממים ומלאי התהיות, פתח והסביר: "כולכם קיבלתם עציצים עם זרעים שנתבשלו, כך שלא היה סיכוי שיצמח מהם צמח זה או אחר... רק הילד העומד פה לפניי גילה אומץ לב, תעוזה, כנות ויושר, ללכת עם האמת, תהא מכאיבה ולא נעימה ככל שתהא... והללו הן התכונות החשובות ביותר הנדרשות ממלך מורם מעם... הרעיו למלך הבא!"... והמסר ברור ומהדהד.

משה רבינו מבקש למנות תחתיו אנשי אמת, ישרים וראויים, להמשך הנהגת העם: "אִיכָה אֶשָׂא לְבַדִּי טְרַחְתְּכֶם וּמִשְׁאָכֶם וְרִבְבְּכֶם. הֲבֹ לְכֶם אֲנָשִׁים חֲקָמִים וְנִבְנִיִּים, וְיִדְעִים לְשִׁבְטֵיכֶם, וְאֲשִׁימָם בְּרִאשֵׁיכֶם..."

והמשמעות בעבורנו היא, שאם ברצוננו להנהיג את חיינו, כמו גם את חיי המופקדים תחתינו, בדרך המלך, עלינו לעשות כן ע"י יושר ואמת! שכל המכלכל דרכיו תמיד לילך בדרך הטוב והישר, משפיע עליו הקב"ה גם מעלות רבות נוספות כחוכמה, תבונה, אומץ, וממשלה. יהי רצון שנזכה לכך. שבת שלום.

לרכישת כלפי טיפול לשיפור חיי הזוגיות והמשפחה מאת הרבנית חגית אמאייב חייגו להיברות שופר 095-222-12-50

המלך אל העם, והחל להלך לאיטו בינות הילדים המייחלים ומתפללים, לזכות לרשת את כס המלוכה. חייד המלך אל ילד זה, החמיא לאחר, ברך את תוצרתו של זה, והתפעל ממראה הצמח של זה... כעבור זמן רב, כשמתרחש שיא מורגשת באוויר, נעצר המלך ליד ילד יחיד, שבידו עציץ ובו אדמה בלבד. "אמור נא לי ילדי, מדוע זה לא גדל שום צמח מיוחד מבין ידיך?... השיב הילד: "אינני יודע סיבה, מלכי..."

המשיך המלך ושאל בארשת פנים רצינית ונוקשה: "שמא לא השקית את האדמה? או אולי לא נתת לה מספיק אוויר ושמש? האם התייחסת ברצינות הראויה למשימה שהפקדתי בידך?!" השפיל הילד מבטו ארצה, והשיב בקול רועד: "עשיתי כל שביכולתי, מלכי... באמת שהשתדלתי... ואף על פי כן לא זכיתי שייצמח דבר וחצי דבר. צר לי מלכי על שאכזבתי אותך..."

בו ברגע הכריז המלך שזהו יורש העצר שיתפוס

היה היו מלך ומלכה חשוכי בנים, שכל מאמציהם לזכות בפרי בטן עלו בתוהו. עם חלוף השנים טכסו עצה בעניין יורש עצר ראוי, שיתפוס את מקום המלך הישיש בבוא העת. כרוז יצא ברחבי המדינה: "הנכם מוזמנים עם בניכם אל הכיכר המלכותית, ביום ובשעה הנקובה".

ביום המיועד התאספו אנשים, נשים וטף, שחיכו וציפו לבאות. יצא המלך ממרפסתו, וקרא למשרתיו לחלק לכל ילד עציץ, ובו זרעים של צמח נדיר ומרהיב ביופיו. "משימתכם היא לקחת לביתכם את העציץ, להשקותו ולטפחו במשך ארבעה חודשים. בחלוף הזמן התכנסו פה בשנית. הילד שתחת ידיו יגדל הצמח המרשים ביותר, הוא שירש את מקומי!"

בבוא העת, התכנסו אזרחי המדינה פעם נוספת. מה רבה הייתה התכונה, ומה מרשימים וצבעוניים היו הצמחים המיוחדים והנדירים. ירד

הידעת ?
מחלקת אמ"א של ארגון היברות -
סייעה בהצלח למעלה מ-1600 עוברים!
מחלקת אמ"א מסייעת בכל תחום להצלח עוברים.
לא הייתה אמא שהתחרטה על הנוול.

פועמים כאן חיים חדשים
היו שופים וזכינו להולד ביום.

לסייע תרומות ומסירת ציוד: 073-2221333
kalina@htv.co.il · 052-9551591

חכמת נשים

בלי מוזיקה, בלי בגדים חדשים

דווקא בימי בין המצרים, ימים של קרבה לה', צריך להתחבר לתקווה

רק בריאות

אליהו שכטר

בסיס הריפוי ממחלות (ב')

במאמר הקודם חידדנו את הרעיון שחשיבה על בריאות מחזקת את אנרגיית החיים המרפאה שה' נתן לנו. לעומתה, חשיבה והתמקדות בחולי מדכאת את אנרגיית הריפוי. האם יש לדברים הללו ביסוס מדעי?

ובכן, מסתבר שהגישה של האדם לבריאותו ומצבו הנפשי, משפיעה על התליכי הריפוי של מחלות. ככלל, אפשר לציין שחינו מיטלטלים בין שני מצבים: מצב שגרה, שבו הכל בסדר ורגוע, ובו האדם שמח ומאושר, והכל טוב לו. ולעומת זאת, מצב בו האדם נמצא בסכנה. במצב זה אדם צריך להילחם או לברוח. אדם במצב זה נמצא בלחץ, בכעס או בחרדה. הוא יכול אף להיות בדיכאון. לעיתים הוא מרגיש שהוא מתהלך בחשכה, ואינו רואה את האור בקצה המנהרה.

בגופנו יש מערכת שהמטרה שלה היא לסייע לנו להתמודד עם מצבי סכנה אלו. ואולם, מערכת זו ערוכה לסיוע במצבים נקודתיים, כשלאחריהם חוזרים לשגרה. מערכת זו מפרישה חומרים שונים כדי להמריץ את יכולת ההתמודדות עם הסכנה, אך גם לעכב פעילויות שונות שאינן נחוצות בשעה זו, כדי שתהיה התמקדות מוחלטת בהתמודדות עם הסכנה. כך לדוגמה האדרנלין: הוא גורם לעליה של הדופק ולחץ הדם, מרחיב אישונים ועוד. במקביל הוא מעכב את פעילות מערכת העיכול עד כדי כך שתופיע ירידה בתיאבון. חומר דומה הוא הקורטיזול. הקורטיזול מעלה את רמת הסוכר בדם, כדי לספק אנרגיה לפעילות המוגברת. יחד עם זאת, הקורטיזול מדכא את המערכת החיסונית, כי היא לא הדבר החשוב ביותר בשעת סכנה.

כאמור, תפקידה של מערכת זו הוא לסייע לנו במצבי סכנה נקודתיים, שאמורים להיות מוגבלים בזמן, ולאחריהן הגוף חוזר לתפקוד רגיל. ואולם אם הסכנה והלחץ מתמידים לאורך זמן רב, מערכת זאת עלולה להיות בסיס למחלות, משום שמערכת העיכול תמשיך להיות מדוכאת לאורך זמן, דבר שיביא לכך שהאדם ימעט באכילה, והגוף יהיה במצב רעב. גם המערכת החיסונית תתפקד ברמה מוחלשת, מה שעלול לחשוף את הגוף להתפתחות של מחלות שונות. הסוכר בדם יהיה גבוה במשך זמן רב, מה שעלול להביא להתפתחות של סוכרת וכדומה. לאור הדברים ברור שכל שאדם יסגל לעצמו אורח חיים שבו השמחה והאופטימיות נוכחים ומהווים את בסיס החיים, כל מערכות הבריאות יתפקדו באופן בריא אם ירצה השם, ואנרגיית החיים תבריא ותחזק את הגוף.

אליהו שכטר הוא אידיאולוג ומטפל טבעי

לעצמך.

מזלך רואה! הנשמה רואה, ומתמלאת שמחה ותקווה.

מה שמחה עכשיו? את שואלת, "משנכנס אב ממעטים בשמחה!"...

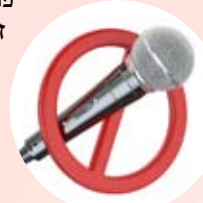
- נכון! אבל אף אחד לא אמר שאת צריכה להיות עצובה.

פחות צער, ויותר תקווה וגעגועים - זה מה שאת צריכה בימים האלה. לא לבכות על מה שאין לי, לא לילל ולהתמרמר על מה שחסר לי, אלא למלא את הלב בתקווה, להתחבר לגאולה שעוד תבוא, להתחבר לישועה, ולהאמין בה שעוד תפתיע. להתחבר לזה שהשם כל כך קרוב אליך, ועובר אתך את הכל.

בפרשת דברים, שתמיד יוצאת לפני תשעה באב, משה רבנו מוכיח את העם באהבה, מזכיר להם נפילות ומעלות, ועם כל זאת מפיח בהם תקווה בעניין הארץ המובטחת.

תזכרי שכל אחת מאתנו זקוקה לישועה: אחת לזיווג ואחת לפרנסה, אחת לילדים ואחת לרפואה. אבל כולנו יחד צריכות את ירושלים בנויה, את המשיח! וכשהמשיח יבוא, לכולנו יהיה הכל.

ניתן להזמין את הרבנית חגית שירה לחוגי בית בכל רחבי הארץ, ללא תשלום 073-2221290

כל השנה את עוברת במעברים מלאים באורות. לכל זמן, לכל מעבר, יש האור שלו והברכה שלו. ומי שעובר אתך יחד בכל מעבר זה השם יתברך, שמרעיו עליך בכל זמן מתנות ואוצרות. עכשיו המעבר צר וצפוף, מעבר כזה של אבל וחורבן... סתם מעבר אפור וחונק, בלי שירים, ועם איסור מוחלט לפנק את עצמך בבגד חדש שעכשיו בסגור שלא יחזור!

אבל אל תשכחי שבכל המעברים השם אתך יחד, וכשאת עוברת עם השם במעבר צר זה הכי קרוב אליו, כי במעבר צר וצפוף - אתם חייבים להיות צמודים. לכן, זה הזמן הכי צר בשנה - אבל הכי קרוב בשנה.

"דרשו השם בהימצאו, קראוהו בהיותו קרוב..." זה נאמר על ימי בין המצרים. זה הזמן לדרוש את השם, לקרוא אליו. הימים האלה הם עת רצון שאין בשום מעבר בקרוסלה של השנה.

השבת, פרשת דברים, היא שבת חזון. חזון הוא מראה של נבואה, זו תמונה עתידית. רבי לוי יצחק ממברדיטשוב מסביר שבכל שבת חזון, הקדוש ברוך הוא מראה לך את בית המקדש השלישי, מראה לך תמונה מושלמת של חיין. ולמה? כדי לשמח אותך! בכדי לתת לך תקווה! בית המקדש השלישי עומד ומוכן, לישועה שלך כבר תפורה ומוכנה בעבורך. "אבל אני לא רואה כלום..." את חושבת

הלכות

בקצרה

● בסעודה המפסקת בערב תשעה באב מגישים תבשיל אחד בלבד, ולא אוכלים בשר ועוף, ולא שותים יין. מותר לאכול פירות וירקות חיים בלי הגבלה.

● בתשעה באב אין לעשות מלאכה עד חצות היום. אך אם יש צורך בהכנת מזון לילדים קטנים, מותר גם לפני חצות. מותר גם לרחוץ פירות וירקות לשם כך, על אף שגם הידיים נשטפות על ידי כך, מכיוון שלא מדובר ברחיצה לצורך תענוג. לאחר חצות היום מותר להכין צרכי סעודה לסוף הצום, אך אסור לטעום מן המאכלים - גם לא באופן שמכניסים לפה ומיד מוציאים בלי לבלוע. נוהגים לסדר את הבית ולנקות אותו לאחר חצות היום - כחזוק לאמונה בביאת המשיח.

● כל הדברים שאסורים בתשעת הימים - כמו רחיצה, אכילת בשר ושתית יין, כיבוס, תספורת ושמיעת מוסיקה - אסורים עד ל' באב בחצות היום. אך יולדת מותרת לאכול בשר לאחר צאת הצום.

שבת חזון ותשעה באב

מה מותר לעשות לקראת שבת חזון? ועד מתי נוהגות הלכות אבלות? 5 הלכות שונות צריכות לדעת

● בשבת חזון אוכלים בשר ושותים יין כרגיל. אך בסעודת מלווה מלכה לא אוכלים בשר ולא שותים יין, לכל הדעות. לכבוד שבת, מכסים את השולחן במפה נקייה ומגוהצת, אך אסור להחליף את מצעי המיטות בתשעת הימים, גם לא לקראת השבת. עם זאת, סדינים של תינוקות וילדים, שהתלכלכו, מותר להחליף - כשם שמותר לכבס.

● נשים חייבות בצום תשעה באב כאנשים. ובזמן הריון, או מיניקות, או בזמן מחלה - יש לשאול מורה הוראה לכל מקרה לגופו. גם שאר הדברים שאסורים בתשעה באב אסורים גם לנשים, כמו רחיצה, נעילת הסנדל וסיכה - ולכן גם אין להתאפר בתשעה באב. גם לנשים אין ללמוד תורה בתשעה באב, אלא רק הדברים המותרים בו - כמו ענייני החורבן, הלכות תשעה באב וכן הלאה.

הרצאות וסדנאות
מיטב המרצים
במגוון נושאים מרתקים

ארוחות כיד המלך
אוכל מגוון ברמה קולינירית
גבוהה מאד

פעילות לילדים
תוכניות ופעילויות מהנות
ומאתגרות לכל הגילאים

הופעות
מופטים וערבי זמר
עם מיטב האומנים

ספא מפואר
בריכת מים מתוקים | ספא | בריכת
מי ים המלח מקורה | גקוי | סאונה

נופש הקיץ הגדול!

חופשה משפחתית מדהימה עם הידברות! במלון הספא היוקרתי **ריאל ים המלח**

בהשתתפות הרב **זמיר כהן** וכן:

חדרים אחרונים!

ספא
הר שמעון פרץ

הופעה!
הזמר חיים ישראל

סופ"ש ב' י"ח-כ"א אב
10-13/8

הרב אבנר קוואס

סופ"ש א' י"א-י"ד אב
3-6/8

מהרו והבטיחו מקומכם
073-222-12-70

צפת
י"ג אלול 12/09

יום חוויה
לנשים

רעננה
י"ז אב 09/08

סניף בוגיות
ולאם הית

רעננה
י"ז אב 09/08

יום הוצאה
לנשים

נס ציונה
א' אב 24/07

יום עיון לנשים
בנשאל בוגיות

בית הידברות מגיע אליכם!

התחלצו! נשמחו!

מיטב הסדנאות, הקורסים,
ימי עיון לנשים ועוד...

מעכשיו בכל הארץ!

פלוויקט חדש!!

בהשתתפות מיטב המרצים! הרב שמחה כהן, הרב איתמר אינהסזאן, הרב אהרון מרגלית, הרב אליהו עמר, הרב שי עמר, הרב שמעון פרץ, הרבנית חגית שירה, הרבנית חדווה לוי

לפרטים: 073-2221300 | anat@htv.co.il

הרב זמיר כהן והרב יצחק פנגר

שבת פרשת כי תצא
י' - י"א אלול | 1-2/9

- הרצאות במגוון נושאים
- חדרים מרווחים ומאובזרים
- בריכה וחדר כושר
- המלון טובל במדשאות רחבות ידיים
- ארוחות גורמה מפוארות

לקראת השנה החדשה

ארגון 'הידברות' מזמין אתכם לשבת מרוממת
במלון היוקרתי
"פינר גליל"

הזדרזו להרשם!
מספר החדרים מוגבל!

חייגו: 073-2221-270